

บทที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการกระทำผิดซ้ำและเงื่อนไขปัจจัยการกระทำผิดซ้ำ ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 กรณีศึกษา โดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และทำการศึกษากฎหมาย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยที่ได้นำเสนอมาแล้วในบทที่ 4 และทำการวิเคราะห์ ข้อมูลและนำเสนอ ข้อเสนอแนะต่อไป

ตอนที่ 1 สรุปข้อมูลจากกรณีศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการกระทำผิดซ้ำ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ

ตอนที่ 4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สรุปข้อมูลจากกรณีศึกษา

จากกรณีศึกษาทั้งหมด 10 กรณีศึกษา เป็นผู้ต้องขังหญิงที่ถูกจองจำอยู่ใน ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูลหลักมีอายุตั้งแต่ 22 ปี ถึง 46 ปี ส่วนมากมีอายุระหว่าง 25-28 ปี โดยมีถึงจำนวน 6 คน ในด้านการศึกษา มีตั้งแต่ ไม่เคยเรียนหนังสือ จนถึงระดับ อนุปริญญา โดยจะเป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมากที่สุดที่มีจำนวนถึง 5 คน ด้านสถานภาพการสมรส ส่วนมากจะสมรสแล้ว หลายคนมีบุตร มีกรณีที่ย่าร้าง 3 คน และที่สามีเสียชีวิตจำนวน 1 คน ในด้านอาชีพก่อนต้องโทษมี 4 คนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร ที่เหลือส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง และค้าขาย ส่วนพื้นฐานทางครอบครัว ส่วนใหญ่จะมีลักษณะครอบครัวแตกแยกที่มีจำนวนถึง 7 ราย โดยบิดามารดาแยกทางกันอยู่ รวมถึงบิดา มารดาเสียชีวิตหมดและต้องอาศัยอยู่กับญาติ สำหรับการเลี้ยงดูของบิดา มารดา ส่วนใหญ่จะอยู่กับบิดา หรือ มารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยฝ่ายที่อยู่กับมารดาจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างเอาใจและตามใจสำหรับอาชีพของบิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพโดยบิดาส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพรับจ้าง สำหรับมารดาส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย ทั้ง 10 กรณีศึกษา เคยจำคุกมาแล้วตั้งแต่ 2 ครั้ง - 5 ครั้ง ส่วนใหญ่จะถูกจำคุกจำนวน 2 ครั้ง ที่มีจำนวนถึง 8 ราย มีที่ถูกจำคุก 3 ครั้ง และ 5 ครั้ง อย่างละ 1 ราย

ส่วนคดีที่กระทำผิด และถูกจับกุมนั้น ส่วนใหญ่เป็นคดีเกี่ยวกับ ยาเสพติด โดยในการถูกจับกุมและตัดสินจำคุกครั้งแรก มีถึง 5 รายที่กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด ที่เหลือจะเป็นความผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์ มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองและยกยอกทรัพย์ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ต้องขังเหล่านี้พ้นโทษและกลับมาถูกจับและดำเนินคดีใหม่ เกือบทั้งหมดถูกจับเพราะคดียาเสพติด มีเพียง 2 รายเท่านั้น ที่ถูกจับเพราะคดีอื่น รายละเอียดของกรณีศึกษาทั้ง 10 กรณี (ดูตาราง 5)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตาราง 5 สรุปกรณีศึกษา

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การ สถานภาพสมรส	อาชีพ ก่อนต้องโทษ	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ
								บิดา	มารดา					
1	อ็อค	28	ปวช.	หย่าร้าง มีบุตร 3 คน	ค้าขาย	ครอบครัวแตกแยก บิดามารดาแยกทางกัน น้องชายอยู่กับบิดาขาดความอบอุ่น	อยู่กับมารดา มารดาตามใจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	ค้าขาย	2 ครั้ง	1. ครอบครองยาเสพติดให้โทษยาบ้าจำนวน 10 เม็ด ดัดสิน 1 ปี 2. ครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 600 เม็ด ดัดสิน 9 ปี 3 เดือน	1. คบเพื่อนที่ติดยาเสพติด จึงทดลองเสพยา 2. เพื่อนกลางคืนเป็นประจํา 3. เบียดรั้นรัก อบริตขาดทุน จึงไม่มีงานทำ 4. ใช้ยาเสพติดเพื่อลดความอ้วน 5. สามเ้าไม่มีความรับผิดชอบ	8 เดือน	1. แยกทางกับสามี ไม่มีรายได้เลี้ยงดูบุตร 2. อยกามีเงินไว้เสพยาบ้า และเกี่ยวกับเพื่อนา 3. หารายได้เพื่อใช้หนี้ให้มารดา 4. คบเพื่อนกลุ่มเดิมอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม 5. เรียนวิธีการทุททุสนยาเสพติด การขายยาเสพติด จากเพื่อนไม่ทันสถานการณ์ 1. คบเพื่อน เพื่อนกลางคืน 2. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวสังคมเดิม

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การถ่ายภาพสมรส	อาชีพ ก่อนต้องโทษ	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ บิดา มารดา	จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมากระทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมากระทำผิดซ้ำ
3	มิลค์	26	ม.3	สถานภาพสมรส บุตร 1 คน	ไม่มีงานทำ	ครอบครัวแตกแยก บิดามารดามีครอบครัวใหม่	อยู่กับมารดา และพ่อเลี้ยง มารดาติดการพนัน	ไม่ทราบอาชีพ	2 ครั้ง	1. มีอาชญากรรม คดียาเสพติด คดีขโมยรถจักรยานยนต์ 9 เดือน 2. ครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 16 เม็ด และปลอมแปลงเอกสาร ติดสิน 6 ปี 6 เดือน	1. หนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อน 2. รับซื้ออาชญากรรมเพื่อน เพื่อนแกล้งขอยาบ้า 3. ถูกเพื่อนชักชวนเสพยาเสพติด 4. ติดยาเสพติดจึงกระทำ ความผิด 5. กลัวพ่อเลี้ยงจึงมาอยู่หอกับเพื่อน	1 ปี	1. ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด 2. จำคุกออกมาแล้วยังหางานที่ทำได้ 3. ไม่มีเงินใช้จึงปลอมแปลงเอกสารในการเบิกถอนเงินธนาคาร 4. คบเพื่อนเก่าชักชวนกันกระทำผิด 5. รู้จักเพื่อนในสถานศึกษา จึงแนะนำสถานที่ซื้อขายยาบ้า

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การศึกษาระดับ	สถานภาพสมรส	อาชีพก่อนต้องโทษ	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมากะทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมากะทำผิดซ้ำ
									บิดา	มารดา					
4	นท	22	ป.6		สามเสียชีวิต ไม่มีบุตร	ไม่มีงานทำ	ครอบครัวแตกแยก มารดามีลูกติดจากสามีเก่า 2 คน บิดามีภรรยาใหม่ ขาดความอบอุ่น	อยู่กับมารดา มารดาเอาใจและตามใจ	รับจ้าง	รับจ้าง	2 ครั้ง	1. ลักทรัพย์ ดัดสิน 8 เดือน 2. มียาบ้าไว้ในครอบครอง จำนวน 64 เม็ดมีเฮโรอีนไว้ในครอบครอง 0.20 กรัม ดัดสิน 2 ปี	1. หนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อน 2. เพื่อนชักชวนเสพย์ยาเสพติด 3. ไม่มีเงินใช้เพื่อเสพย์ยาเสพติด 4. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย 5. เชื้อเพื่อนมีเพื่อนมาก 6. ชอบทดลอง ชอบเลียนแบบในสิ่งที่ผิดกฎหมาย	1 เดือน	1. คบเพื่อนเก่าที่เคยจำคุก เรียนรู้วิธีการซื้อขายยาบ้า 2. อยู่ในสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมเดิม 3. ติดยาเสพติด 4. ไม่มีรายได้จึงขายยา 5. ไม่อยากทำงาน 6. ไม่มีที่อยู่เป็นหลักเป็นแหล่ง 7. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

ที่	ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สถานภาพสมรส	อาชีพก่อนต้องโทษ	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพบิดา มารดา	จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ
5	อชาติย	26	ม.2	สมรส มีบุตร 1 คน	ค้าขาย	ครอบครัวอบอุ่น เป็นชาวเขาเผ่าม้งนับถือผี	อยู่กับบิดา มารดา พ่อแม่แต่งงานจึงมาอยู่บ้านสามี	ทำไร่ ทำสวน	2 ครั้ง	1. ลักทรัพย์ ตัดสิน 1 ปี 2. มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำนวน 392 เม็ด ตัดสิน 5 ปี	1. ถูกกล่าวหาจากมารดาสามีว่าลักทรัพย์ 2. มีปัญหาขัดแย้งกับมารดาสามี 3. โดนกลั่นแกล้งจากมารดาสามีเนื่องจากทะเลาะกันเป็นประจำ	9 เดือน	1. ถูกชักชวนไปโดยไม่รู้ว่ามียาเสพติด 2. คนคนที่เกี่ยวข้องและยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด 3. อยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อม ที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด 4. ถูกหลอกลวงไปเพราะเชื่อและไว้ใจคนง่าย

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	ภาพสมรส	สถานภาพสมรส	อาชีพ ก่อน ต้องโทษ	พื้นฐานทาง ครอบครัว	การเลี้ยงดูของ บิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมา แล้ว กี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลา ที่กลับมาก กระทำผิด ซ้ำ	สาเหตุที่กลับมา กระทำผิดซ้ำ
									บิดา	มารดา					
6	ณัฐ	37	วิทยา ลัย นาฏ ศิลป์	สมรสมี บุตรจาก สามีเก่า 1 คน มีสามี ใหม่	รับจ้าง	ขาดความ สัมพันธ์ที่ ใกล้ชิดกับ บิดามารดา บ้านถูกยึด จึงอาศัยอยู่ บ้านพัก ข้าราชการ	บิดามารดาไม่ ค่อยรักและไม่ ตามใจ	ตำรวจ	ค้าขาย	2 ครั้ง	1. ลักทรัพย์ ตัดสิน 6 เดือน 2. ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ตัดสิน 7 ปี	1. สามีติดภรรยา 2. ใช้จ่ายหุ้มเพื่อ 3. เชื้อคนง่ายถูกชักชวน ไปทำงานผิดกฎหมาย 4. คบเพื่อนเก่าชักชวน กันทำผิดกฎหมาย 5. เครียดเพราะทะเลาะ กับสามีบ่อยๆ 6. ต้องการเงิน 7. หนีออกจากบ้าน เพราะน้อยใจบิดา มารดา 8. บิดามารดาทะเลาะ กันมีปัญหาครอบครัว 9. ทำงานขาดทุนเนื่อง จากถูกโกง	3 ปี	1. หาเงินเพื่อใช้หนี้ และ เลี้ยงดูครอบครัว 2. คบเพื่อนไม่ได้ ชักชวนกัน ทำงานผิดกฎหมาย 3. เครียดมีปัญหาทาง ครอบครัว 4. มีประสบการณ์ในการ ลักทรัพย์ และชิงทรัพย์ เพราะเป็นงานที่ทำงานไม่ ต้องลงทุน 5. ขาดคนชี้แนะในการ ประกอบอาชีพ 6. สภาพทางจิตใจ สับสน ไม่มีที่พึ่งพิง ไม่มีใครให้ คำแนะนำปรึกษา	

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การสถานภาพสมรส	อาชีพก่อนต้องโทษ	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมากระทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมากระทำผิดซ้ำ
								บิดา	มารดา					
7	ฝ่าย	25	ม.6	โสด	ไม่มีงานทำ	ครอบครัวแตกแยก บิดากลับต่างประเทศ มารดามีสามีใหม่ บุตร 1 คน	ตาและยายเลี้ยงดูต่อมา มารดาตาย เสียชีวิต	รับจ้าง	รับจ้าง	2 ครั้ง	1. ครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 89 เม็ด ตัดสิน 4 ปี 2. ครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 2 เม็ด ตัดสิน 3 ปี	1. คนเพื่อนชายเที่ยวกลางคืน 2. ยากู้อียากลอง 3. เสพยาเสพติดเพราะเพื่อนชวน 3. ติดยาเสพติดเลิกไม่ได้ 4. ขาดความยับยั้ง 5. อยู่ในสภาพสังคมที่ไม่ดี 6. เสพยาบ้าเพื่อลดความอ้วน 7. หนีออกจากบ้านไปเช่าหออยู่กับเพื่อน	7 เดือน	1. ไม่มีเงินใช้ มีภาระต้องเลี้ยงดูน้อง 2. ไม่มีงานทำเพราะติดยาเสพติด 3. เพื่อนชักชวนให้กระทำผิด 4. กลับไปอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมสังคมเดิม 5. ขาดคนช่วยเหลือไม่มีที่พึ่งพึ่งให้ตั้งหลักกับชีวิตได้ เพราะบิดามารดา ญาติที่สนิทเสียชีวิต

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การศึกษามาก่อน	สถานภาพสมรส	อาชีพก่อนตั้งถิ่นฐาน	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมาก่อทำผิดซ้ำ
									บิดา	มารดา					
8	ช้วน	45	อนุปริญญา	อาชีพก่อนตั้งถิ่นฐาน	สมรสแยกทางกับสามีคนแรก มีบุตร 4 คน มีสามีใหม่	อาชีพก่อนตั้งถิ่นฐาน	ครอบครัว	อยู่กับมารดา บิดาเขาใจมีความกดดันทางจิตใจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	ค้าขาย	2 ครั้ง	1. ยักยอกทรัพย์สิน 1 ปี 6 เดือน 2. ข้อโกง ละเมิดอำนาจศาล คดีสิน 5 เดือน	1. ต้องการขยายได้เพิ่มทรัพย์สิน 2. ถูกกล่าวหาว่าร้ายกาย 3. ไม่มีพยานเพราะพยานฆ่าตัวตาย 4. รับผิดชอบแทน	4 ปี	1. เชื้อเพื่อนง่ายคุยเพื่อนเก่าที่เคยกระทำความผิดจึงชักชวนกันทำผิด 2. รับจ่านำรถยนต์โดยไม่รู้ว่าได้มาโดยมีผิดกฎหมาย 3. ระวังอารมณ์ไม่ได้ เพราะถูกกล่าวหาจากเพื่อนซึ่งหนีประกัน 4. ขาดคนแนะนำในเรื่องการประกอบอาชีพ 5. สังคมภายนอกไม่ยอมรับผู้ที่เคยทำผิด 6. เรียนรู้การกระทำความผิดจากเพื่อนในทัณฑสถานฯ 7. ความอหังการเด่น

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การ วิชา	สถาน ภาพสมรส	อาชีพ ก่อน ต้องโทษ	พื้นฐานทาง ครอบครัว	การเลี้ยงดูของ บิดา-มารดา	อาชีพ		จำคุกมาแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมากระทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมากระทำผิดซ้ำ
									บิดา	มารดา					
9	แมว	41	ม.ศ.5		สมรส ไม่มีบุตร	มัคคุเทศก์	ครอบครัวอบอุ่น ดูแลกัน ภายในครอบครัว	อยู่กับมารดา บิดาเสียชีวิต	รับจ้าง	ค้าขาย	2 ครั้ง	1. จำหน่าย เฮโรอีน คัดสิน 7 ปี 2. จำหน่าย เฮโรอีน คัดสิน 5 ปี	1. นางเงินเพื่อช่วยเหลือ เจื้อยครอบครัว 2. นางเงินเพื่อนำมารักษา มารดาและพี่ชาย 3. อยู่ในสภาพแวดล้อม ไม่ดีจึงติดยาเสพติด 4. คบเพื่อนไม่ได้ศึกษา กันเสพยาเสพติด 5. สภาพการทำงานนำไปสู่การใช้ยาเสพติด	3 เดือน	1. คบเพื่อนเก่า 2. เครียดกลุ่มใจในเรื่องส่วนตัวและครอบครัว 3. รายได้ไม่เพียงพอ มีภาระรับผิดชอบมาก 4. กลับไปใช้ยาเสพติดอีก 5. ไม่มีที่พึ่งทางจิตใจ 6. กลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมเดิม 7. ไม่มีใครให้ความช่วยเหลือ ในการตั้งตัวใหม่

ที่	ชื่อ	อายุ ปี	การศึกษา	การศึกษานี้	สถานภาพสมรส	อาชีพก่อนตั้งท้อง	พื้นฐานทางครอบครัว	การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	อาชีพ		จำนวนแล้วกี่ครั้ง	คดีที่จำคุก	สาเหตุที่ถูกจำคุกครั้งแรก	ระยะเวลาที่กลับมากระทำผิดซ้ำ	สาเหตุที่กลับมากระทำผิดซ้ำ
									บิดา	มารดา					
10	จีระ	46	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ไม่ได้เรียนหนังสือ	หย่าร้าง มีบุตร 6 คน สามี มีภรรยาใหม่	อยู่กับบิดา มารดาเสียชีวิต	อยู่กับบิดา มารดาเสียชีวิต	ทำไร่ ทำสวน	รับจ้าง	3 ครั้ง	1. ครอบครองยาเสพติดให้โทษ เอโรซิน คัดสิน 1 ปี 2. ครอบครองยาเสพติดให้โทษ จำนวน 20 เม็ด คัดสิน 1 ปี 3. ครอบครองยาเสพติดให้โทษยาบ้า จำนวน 315 เม็ด คัดสิน 5 ปี	1. ใช้ยาเสพติดบำบัดบรรเทาอาการปวด 2. ใช้ยาเสพติดรักษาโรคแทนยา 3. ดิดยาเสพติดเล็กน้อยไม่ได้ 4. ยาเสพติดบดขยี้จำหน่ายราคาถูก 5. นำยาเสพติดติดตัวเพื่อนำไปเสพยาที่อื่น เพราะกลัวยาเสพติดที่อื่นมีราคาแพง	9 เดือน	1. เครียดเรื่องสามี มีภรรยาใหม่ (จังหวัด) 2. กลับไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมเดิม 3. ไม่มีงานทำในช่วงหมดฤดูเก็บเกี่ยว 4. ทดแทนบุญคุณของคนที่ทำให้หาส่วนทำไร่จ้งชนยาบ้าให้เป็นการตอบแทน 5. เปรี้ยวการใช้ชีวิต การเอาตัวรอดจากสังคม	

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการกระทำผิดซ้ำ

จากการแยกแยะข้อมูลกรณีศึกษา ผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ พบว่าการกระทำผิดครั้งแรกของผู้ต้องขังแต่ละคนเกิดขึ้น เมื่อผู้กระทำความผิดมีอายุระหว่าง 22 - 28 ปี เป็นส่วนใหญ่ สำหรับผู้ที่กระทำความผิดที่อายุมากจะมีจำนวนน้อย ด้วยเหตุที่ว่าผู้ที่กระทำความผิดในช่วงอายุระหว่าง 22 - 28 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นช่วงวัยที่กำลังแสวงหาและเปลี่ยนแปลงตามสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว ยิ่งเมื่อมีการรวมกลุ่มกันขึ้นกับบุคคลในวัยเดียวกันที่มีพฤติกรรมคล้ายกันก็ยิ่งมีพฤติกรรมรุนแรงขึ้น

2.1 การกระทำผิดครั้งแรก

การกระทำผิดของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความต้องการ การคบเพื่อน การขาดความรักความอบอุ่น จากครอบครัว การขาดตัวแบบในการดำรงชีวิต รวมทั้งพื้นฐานทางครอบครัวไม่ดีเช่น พ่อแม่หย่าร้าง ทะเลาะวิวาทเป็นประจำ หรือไม่ได้อยู่กับพ่อหรือแม่ เป็นต้น

จากข้อมูลที่ผู้วิจัย ได้ศึกษา และทำเป็นกรณีศึกษาทั้ง 10 กรณี ผู้วิจัย สามารถแยกแยะได้ว่าสาเหตุของการกระทำผิดครั้งแรกมาจาก 2 สาเหตุใหญ่ คือ สาเหตุจากครอบครัว และ สาเหตุจากการคบเพื่อน หรือคบแฟน และพบว่าการกระทำผิดครั้งแรกของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในคดียาเสพติด ซึ่งเป็นคดีความผิดที่ผู้ต้องขัง มากกว่าร้อยละ 80 ต้องโทษอยู่ มีผลมาจากการคบเพื่อน ถูกชักชวนจากเพื่อนให้ทดลองเสพยาเสพติด เช่น เสพยาบ้าเพื่อลดความอ้วน หรือเสพยาเพื่อสร้างอารมณ์ เสพยาเพื่อความโก้ ซึ่งเป็นค่านิยมที่วัยรุ่นส่วนมากปฏิบัติ หรือเพื่อความสนุกสนานในการเที่ยวหรือกิจกรรมกลางคืนอื่น ๆ เมื่อติดยาแล้วจึงมีความต้องการจะเสพยาตลอดเวลา ทำให้ต้องการหารายได้ เพื่อซื้อยามาเสพยา และในที่สุดก็ต้องเสพยาและขายยาเสพติดไปด้วย จากกรณีศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ไม่ว่าจะเป็กรณีของ อี๊ด นิง มิลค์ นก ฝ่าย และแมว ทั้ง 6 กรณีศึกษามีผลสืบเนื่องมาจากการคบเพื่อนทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ภูมิหลังของครอบครัวก็มีอิทธิพลอย่างสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เด็กออกจากบ้านและไปคบเพื่อน ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนในกรณีของ อี๊ด นิง มิลค์ นก และฝ่าย ที่พ่อแม่มีปัญหา ทะเลาะเบาะแว้งเป็นประจำ หรือพ่อแม่หย่าร้าง หรือแต่งงานใหม่ หรือเสียชีวิตและผู้ต้องขังต้องไปอยู่กับบุคคลอื่น ในกรณีเหล่านี้จากข้อมูลจะเห็นได้ชัดว่า ผู้ต้องขังที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะดังกล่าว จะมีแนวโน้มที่จะคบเพื่อนมาก

เที่ยวเตร่ให้จ่ายพุ่มเฟี้อย ไม่ตั้งใจเล่าเรียน หลายกรณีถูกไล่ออกจากโรงเรียนหรือต้องลาออกจากโรงเรียน เช่นกรณี ของ หนิง มิลค์ นกและฝ้าย ด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง

ลักษณะครอบครัวที่มีปัญหาเพราะขาดความอบอุ่นนี้ ไม่เพียงแต่จะเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้ผู้ต้องขังพยายามออกจากบ้านและไปคบเพื่อน หรืออยู่กับเพื่อน หรืออยู่กับแฟน แต่ผู้ต้องขังออกจากบ้านในลักษณะที่ไม่มีความพร้อมทั้งทางด้านอารมณ์และสังคม ที่จะเผชิญกับโลกภายนอก การที่ผู้ต้องขังขาดการดูแล ขาดความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ และขาดแบบอย่างของประพฤติที่ดีจากพ่อแม่ทำให้ผู้ต้องขังไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ อย่างเพียงพอในการคบเพื่อน ขาดการเห็นคุณค่าของตนเองซึ่งจะเป็นเครื่องยับยั้งจิตใจไม่ให้ กระทำผิด และเนื่องจากการขาดความรักขาดความอบอุ่น และขาดเวลาที่มีคุณภาพจากพ่อแม่ ทำให้บุคคลเหล่านี้เรียกร้องความรัก ความเอาใจใส่จากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเพื่อนหรือแฟน เช่นในกรณี ของหนิง มิลค์ นก และฝ้าย ซึ่งมักจะลงเอยด้วยการหย่าร้าง หรือได้คู่ครองที่ขาดความรับผิดชอบ เช่น กรณีของ อี๊ด ณัฐ อ้วน และจ๊ะ

เมื่อบุคคลเหล่านี้ ออกจากบ้าน และคบเพื่อนในสังคม ก็มักจะคบเพื่อน ที่มีลักษณะเดียวกัน คือ มักจะเป็นเพื่อน ที่มาจากพื้นฐานครอบครัวที่มีลักษณะดังที่กล่าวมาข้างต้น

กรณีของอี๊ด เกิดจากการคบเพื่อน ในช่วงที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย มีการเลียนแบบและเอาอย่างเพื่อนในเรื่องการใช้ของที่มียี่ห้อ และราคาแพงเริ่มคบเพื่อนเที่ยวกลางคืน หรือแม้แต่การเปลี่ยนคณะใหม่เพื่อตามอย่างเพื่อนที่เป็นแฟนใหม่ในที่สุดก็ต้องออกจากมหาวิทยาลัยเพราะตั้งครรรภ์ เมื่อคลอดบุตรแล้ว จากปัญหาหลายด้านอีกทั้งเบื้อที่จะต้องอยู่ที่บ้าน อี๊ดจึงแยกออกมาจากแม่มาอยู่คอนโด และเปิดร้านซักรีดไปด้วย ทำให้อี๊ดได้รู้จักคนมาก ต่อมามีความสนิทสนมคุ้นเคยกันกับเพื่อนใหม่เหล่านี้ จนเพื่อนใหม่บางคน ซักชวน อี๊ดทดลองเสพยาบ้าเพื่อลดความอ้วน จากความเกียจคร้านและไม่รับผิดชอบของอี๊ด ในที่สุดก็ปิดร้านเพราะขาดทุน อี๊ดจึงกลับมาอยู่ที่บ้าน ต่อมาจึงขอแม่ออกมาอยู่ข้างนอกและเปิดร้านขายของที่ระลึกเล็กๆน้อยๆ ทำให้พบแฟนใหม่ และตั้งท้องมีลูกอีก 2 คน แต่เพราะสามีเจ้าชู้อี๊ดจึงเลิกกับสามี ส่วนลูกทั้ง 2 คน อี๊ดให้แม่ดูแล อี๊ดเริ่มเที่ยวและคบเพื่อนเก่าอีกครั้ง ทำให้อี๊ดติดยาบ้า ในตอนแรกซื้อมาเสพยาเองต่อมาก็ลงทุนซื้อยาบ้ามาจำหน่าย เพื่อที่จะได้กำไรจากการจำหน่ายยาบ้ามาได้เสพยาเอง จนในที่สุดก็ถูกจับ

ในกรณีของหนิงนั้นพ่อและแม่เสียชีวิตทั้งคู่ อาศัยอยู่กับลุงและป้า ทำให้ไม่ได้รับความรักความอบอุ่นเหมือนอยู่กับพ่อแม่ทำให้หนิงหันมาคบเพื่อน เที่ยวเตร่ ลานสเก็ต ทดลองตี๋มเหล้าเบียร์ และสูบบุหรี่ เพราะความเกเรจึงมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ อยู่

เสมอจึงถูกไล่ออกจากโรงเรียน หนึ่งในออกจากบ้านลุงและป้ามาอยู่กับเพื่อนซึ่งจะพากันเที่ยวกลางคืนตลอด หนึ่งในเพื่อนกลุ่มใหม่และทดลองเสพยาเฮโรอีน และติดเฮโรอีนจนไม่สามารถเลิกได้ ถึงแม้ว่าจะพยายามเลิกโดยลู่พาไปรักษาตัวกับทุกโรงพยาบาลที่มีการบำบัดยาเสพติด แต่พอเลิกได้ไม่กี่วันก็กลับไปเสพยาอีก แม้กระทั่งไปเลิกที่ถ้ากระบอ ก ซึ่งหนึ่งได้สาบานไว้ว่าถ้าเลิกเสพยาทุกชนิดไม่ได้ ถ้าออกจากถ้ากระบอแล้วไปเสพยาอีก ถ้าไม่ตายขอให้ติดคุก เมื่อ หนึ่งในออกจากถ้ากระบอ และกลับไปเสพยาอีกครั้งหนึ่งก็ถูกจับและติดคุก

ส่วนกรณีทำผิดครั้งแรกของมิลค์นั้น เมื่อถูกไล่ออกจากโรงเรียนน้ำได้ฝากให้เข้าทำงานที่โรงงานแห่งหนึ่ง เมื่อเข้าทำงานก็รู้จักเพื่อนใหม่มากมายและชักชวนให้มิลค์ทดลองยาเสพติดช่วงแรกมิลค์ไม่อยากจะลองเพราะกลัวติดแต่เพราะทนต่อการบเร้าของเพื่อนไม่ได้จึงทดลองเสพยา พอทดลองเสพยาครั้งแรกทำให้มิลค์ขยันไม่อยากจะนอน ต่อมามีลค์เริ่มไม่อยากจะทำงาน แต่ชอบออกไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนจนไม่ไปทำงานเงินจากการทำงานก็หมดไปกับการเที่ยว และใช้ซื้อยาเสพติด แม้ก็ไม่ได้สนใจมิลค์เพราะแม่ติดการพนันทั้งมิลค์ไว้กับพ่อเลี้ยงมิลค์กลัวพ่อเลี้ยงเพราะทำทางเจ้าชู้ มิลค์จึงไม่อยากจะกลับบ้านตอนแม่ไม่อยู่ จึงไปเที่ยวกับเพื่อนพ่อแม่กลับบ้านมิลค์ จึงจะกลับต่อมาแม่รู้ว่ามิลค์ออกจากที่ทำงานเดิมจึงฝากให้เข้าทำงานในที่ใหม่ เป็นผู้ช่วยพยาบาล ช่วงแรกมิลค์ก็ตั้งใจทำงานดี ต่อมามีลค์เริ่มกลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมจึงเริ่มติดยาบ้าต้องสูบบุหรี่เป็นประจำ และต้องพยายามหายาสูบบุหรี่ทุกวัน จึงไปทำงานบ้างไม่ไปทำงานบ้างแม่มิลค์ไม่รู้ เพราะมิลค์ขอออกมาเช่าหอพักอยู่ข้างนอก เพื่อนที่มิลค์คบไม่มีใครมีงานทำไม่มีรายได้ จึงอาศัยมิลค์เป็นคนออกค่าใช้จ่ายทุกอย่างแม้กระทั่งซื้อยาเสพติดมาเสพยา ต่อมามีลค์ลาออกจากงานทำให้ไม่มีเงินใช้ จึงต้องแนะนำให้เพื่อนขายบริการเพื่อแลกกับเงิน เพื่อนำเงินที่ได้มาซื้อยาเสพติดเสพด้วยกัน ต่อมามีลค์จึงมีอาชีพเป็นนายหน้าหาผู้หญิงมาเพื่อขายบริการโดยจะได้เงินเป็นค่าตอบแทนครั้งละ 500 บาท

สำหรับกรณีของนงปอแม่ของทั้งคู่แยกหากัน พอนกทราบว่าพอจะย้ายมาอยู่ใกล้ ๆ บ้านจึงตั้งใจจะไปหาแต่พบว่าพออยู่กับแฟนใหม่ ทำให้นกเสียใจเนื่องจากนกรักพอมาก ทำให้การเรียนของนกลดลงเพราะขาดเรียนบ่อย และทดลองยาเสพติดกับเพื่อนโดยเริ่มลองจากการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา จนกระทั่งฝ่ายปกครองทำหนังสือเชิญแม่ไปพบ นกก็ไม่เคยเอาหนังสือนั้นไปให้แม่ จนกระทั่งแม่ค้นพบความจริงเอง แม่จะส่งนกันไปอยู่กับน้ำที่กรุงเทพฯ นกไม่ยอมไป จึงหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน นกเสียใจมากคิดว่าไม่มีใครรักนง เพื่อนเห็นนงกลุ่มใจจึงให้นกทดลองดมกาว พอนกดมเข้าไปเกิดอาการเมาทำให้เคลิบเคลิ้ม สุขใจ ทำให้นกลืมแม่ได้ระยะหนึ่ง เพื่อนจึงแนะนำให้นกสมัครงานที่ร้านอาหารที่เพื่อนทำอยู่ พออยู่กับเพื่อนเวลากลุ่ม

กลุ่มใจก็จะซื้อกาวยามาดม จากการการทำงานทำให้หนักมีเพื่อนมาก เพื่อนแต่ละคนต่างก็มีปัญหาครอบครัวเหมือนกันหมด แต่ละคนก็จะหาทางออกที่แตกต่างกันไป พอทำงานประจำเสร็จก็จะพากันไปเที่ยวกลางคืนต่อจู้จ๊กกับยาบ้า เพราะเพื่อนบอกว่าเสพยาแล้วไม่ทำให้เมาเมื่อทดลองเสพยาแล้วทำให้หนักและเพื่อนติด วันไหนที่ไม่ได้เสพยาก็จะไม่มีแรงลุกขึ้นไปทำงาน นกเสพยาเสพติดจนไม่มีเงินใช้ จึงหางานทำใหม่โดยทำงานบาร์ตอนแรกนกกยังไม่กล้าไปกับแขก ต่อมาเห็นเพื่อน ๆ ได้ทิบเยอะจึงลองไปจากการการทำงานทำให้มีชาวต่างประเทศมาชอบพอและให้เงินนกใช้เป็นจำนวนมากทำให้หนักหาเงินได้ง่าย จึงนำเงินมาซื้อยาเสพติดไว้เป็นจำนวนมาก เพราะถ้าหากซื้อจำนวนมากราคาจะถูก ช่วงนั้นชีวิตของนกมีความสุขมากเพราะเงินสามารถซื้อได้ทุกอย่าง แต่นกก็ยังไม่ลืมแม่โดยโอนเงินมาให้แม่ให้อยู่เสมอ พอชาวต่างประเทศกลับนกกก็มีแฟนใหม่ แฟนใหม่ให้หนักเลิกทำงานในบาร์และมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ โดยการไปรับซื้อยาบ้าบนดอยมาขายโดยนำกำไรที่ได้มาเสพยาเองจนกระทั่งถูกตำรวจจับและต้องจ่ายเงินจำนวนมากในการประกันตัวหลายครั้ง เนื่องจากนกต้องการเสพยาเสพติดแต่ไม่มีเงิน นกจึงกลับบ้านมาขโมยของที่บ้านไปขายจึงถูกดำเนินคดี เป็นการถูกจำคุกครั้งแรกของนกในคดีลักทรัพย์

สำหรับฝ่าย ฝ่ายไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่เด็ก มีตากับยายคอยเลี้ยงดูมาตลอด ฝ่ายจึงไม่ได้รับความใกล้ชิดและความรักความอบอุ่น จากพ่อแม่เหมือนเด็กคนอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แม่ของฝ่ายก็ส่งเงินมาให้ฝ่ายและตายายใช้จ่ายอยู่เสมอ แม่ของฝ่ายชอบเล่นการพนันแต่หลังจากแม่แต่งงานใหม่และมีลูก ฝ่ายคิดว่าไม่มีใครสนใจฝ่าย ซึ่งช่วงนั้นฝ่ายกำลังอยู่ในวัยรุ่น ชีวิตของฝ่ายก็เริ่มเปลี่ยนไป ฝ่ายเริ่มคบเพื่อนแอบหนีเที่ยวกลางคืน เที่ยวรถและคบเพื่อนชาย เริ่มทดลองดื่มเหล้า หนีเรียนบ่อยจนหมดสิทธิ์สอบและถูกพักการเรียน ด้วยความอยากถู้อายากลองทำให้ฝ่ายเริ่มลองเสพยาบ้า จนในที่สุดแม่เริ่มจับได้ว่าฝ่ายเสพยาบ้าและขายยาบ้า ฝ่ายก็หนีออกจากบ้านมาอยู่กับแฟน เริ่มทดลองสูบเฮโรอีน และติดเฮโรอีนจนไม่สามารถเลิกได้ แม่จะพาฝ่ายไปเลิกที่ศูนย์บำบัดยาเสพติด ซึ่งฝ่ายก็ตกลงที่จะไป แต่เมื่อกลับไปหาแฟนแฟนก็พูดจาคัดค้าน ทำให้ฝ่ายสับสน ในที่สุดฝ่ายก็ไม่ได้ไป เพราะถูกจับเสียก่อนและต้องโทษจำคุกในครั้งแรก

กรณีของแม่วในช่วงแรกของครอบครัวมีความอบอุ่น มีการทำกิจกรรมร่วมกันทุกวัน ภายในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการไปทำบุญและทำอาหารไปถวายพระ และในวันหยุดจะทานอาหารพร้อมกันทั้งครอบครัว ชีวิตช่วงหนึ่งของแม่วรุ่งเรื่องมีงานทำเป็นหลักแหล่งโดยทำงานเป็นมัคคุเทศก์มีรายได้ดี เมื่อแม่เป็นอัมพฤกษ์กะทันหัน ต้องใช้เงินเพื่อรักษาแม่ โดยมีแม่วเป็นคนหาเงินคนเดียวทำให้รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ทำให้ชีวิตของแม่วเริ่มเปลี่ยนทำให้ต้อง

ชายทุกสิ่งทุกอย่างที่หามาได้ เพื่อเอาเงินมารักษาแม่ประกอบกับพี่ชายคนที่สองมีสภาพสติไม่ดีจากการรบ เพราะเป็นทหารแนวรักษาแม่จนหายและได้ไปซื้อที่ปลูกบ้านที่อำเภอหางดง แม่เริ่มคบเพื่อนที่เป็นนักเลงประจำหมู่บ้าน ต่อมาแม่ทำงานกลับบ้านดึก เพราะต้องพานักท่องเที่ยวไปเที่ยวกลางคืน แม่เริ่มดื่มเหล้าและสูบบุหรี่โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ พอนานเข้าพ่อจับได้ แต่ก็ตามใจแม่เพราะเห็นว่าแม่เหนื่อยและเครียดจากการทำงาน แม่เริ่มใช้ยาเสพติดประเภทเฮโรอีนในบุหรี่ที่สูบ และจากการพานักท่องเที่ยวไปเที่ยวที่ดอยปุยทำให้แม่วทลลงสูบฝิ่นจนกระทั่งแม่วติดทั้งฝิ่น และเฮโรอีน ทำให้ร่างกายเริ่มทรุดโทรม จึงเปลี่ยนที่ทำงานใหม่ และหนีพ่อแม่มาเช่าบ้านอยู่ในตัวเมืองและส่งเงินให้ทางบ้านทุก ๆ อาทิตย์ แต่เมื่อต้องใช้จ่ายเพิ่มก็ไม่สามารถกลับไปบ้านได้ทุกอาทิตย์เหมือนเดิมต่อมา แม่ต้องขายบ้านที่อำเภอหางดง และมาซื้อบ้านในตัวเมืองอยู่ แม่มีเพื่อนมาก เพื่อนจะพากันมาหาที่บ้านวันละ 10 กว่าคน และจะรวมเงินกันซื้อยาเสพติดมาเสพยา ถ้าซื้อมากราคาก็จะถูกลง ทำให้แม่ถูกจับเพราะถูกล่อซื้อยาเสพติดจากตำรวจ

ในกรณีของจ๊ะซึ่งเป็นชาวเขานั้น จะใช้ยาเสพติดครั้งแรก เพื่อช่วยในการรักษาโรคตามความเชื่อที่มีมาแต่เดิมของชาวเขาที่ว่า การสูบฝิ่นสามารถบรรเทาอาการปวดทุกอย่าง เช่น ปวดท้อง ปวดหัว และเพื่อให้ผ่อนคลายเป็นประจำทำให้ติดและมีการใช้ยาเสพติดที่มีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ต่อมาเสพยาเสพติดเนื่องจากสามีมีภรรยาใหม่และนำภรรยาใหม่เข้ามาอยู่ที่บ้านจนลืมนึกถึงจ๊ะ ทำให้จ๊ะรู้สึกเครียดและน้อยใจ ซึ่งช่วงแรกจะยังทำใจไม่ได้ จึงใช้ยาเสพติดเพื่อคลายความเครียดเพื่อไม่ให้คิดมาก ต่อมาจึงติดเวลาจะเดินทางไปไหนต้องพกยาเสพติดติดตัวอยู่เสมอ

นอกจากการใช้ยาเสพติดรักษาโรค การคบเพื่อน ปัญหาความขัดแย้งความไม่ลงรอยกันภายในครอบครัวและการถูกกลั่นแกล้งก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่กระทำผิด

กรณีของอาเลีย อาเลียเป็นชาวเขาเผ่าม้ง ได้ถูกผู้ชายขูดมาเป็นภรรยาตั้งแต่อายุ 14 ปี เมื่อถูกขูดตามธรรมเนียมเผ่าม้งถือว่าผิดผี จึงต้องทำพิธีแต่งงานซึ่งมีธรรมเนียมว่าเมื่อแต่งงานแล้วต้องมาอยู่บ้านสามี ซึ่งอาเลียกับครอบครัวสามียังไม่มี การปรับตัวเข้าหากันทำให้แม่สามีไม่ชอบอาเลีย ด้วยความไม่ลงรอยกับแม่สามี ทำให้ถูกแม่สามีกล่าวหาว่า ลักทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่กระป๋องชาวเขาที่อาเลียนำไปขายให้กับคนที่มารับซื้อของเก่าตามหมู่บ้าน เป็นของอาเลียเอง ถึงแม้ว่าตำรวจแนะนำให้อยอมความกัน แต่แม่สามีไม่ยอม ทำให้อาเลียต้องถูกจำคุกครั้งแรกเป็นเวลา 1 ปี

สำหรับกรณีของณัฐ ณัฐไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่เล็กพอบ้านที่อยู่อาศัยถูกยึด จึงอาศัยอยู่บ้านพัก และต้องช่วยแม่ทำงาน ต่อมาเริ่มนิสัยเกเรเนื่องจากคบเพื่อนผู้ชายมาก ณัฐจึงกลายเป็นเด็กก้าวร้าวไม่กลัวใคร แตกต่างจากน้องสาวณัฐที่พ่อแม่ตามใจทำให้ณัฐน้อยใจ พ่อณัฐเป็นคนชอบดื่มเหล้าและอาละวาดต่อมาจึงทะเลาะกับแม่ทำให้แม่ต้องเจ็บตัวอยู่เสมอ เมื่อพ่อดื่มเหล้า ทำให้ณัฐอายุชาวบ้าน พ่อณัฐเรียนจบจึงไปทำงานเป็นครู พอหมดสัญญาว่าจ้างเป็นเวลา 1 ปี ก็กลับบ้าน มาทำงานในวงดนตรี เพื่อนได้แนะนำให้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง คบกันได้ไม่กี่เดือน ณัฐท้อง ณัฐกลัวพ่อรู้ว่าท้องจึงหนีออกจากบ้าน พอคลอดเสร็จก็นำลูกมาอยู่กับพ่อและแม่ แฟนณัฐเริ่มติดการพนัน ติดสุรา และ คบเพื่อนมากและชอบพาณัฐไปด้วย จนกระทั่งณัฐได้รู้จักกับเพื่อนของแฟนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเงินขณะนั้นณัฐก็ไม่มีรายได้มากนัก พอถูกชักชวนให้ทำงานที่ผิดกฎหมายโดยการลักทรัพย์ชิงทรัพย์โดยการมอมยาเหยื่อแล้ว รูดทรัพย์ ณัฐเห็นว่าเป็นงานที่ง่ายแล้วรายได้ดีจึงทดลองทำ จนกระทั่งถูกจับและถูกจำคุก

ในกรณีของอ้วน พ่อกับแม่แยกทางกัน อ้วนจึงอยู่กับแม่ ในวัยเด็กอ้วนเป็นเด็กเรียนดี ชอบแสดงออก และรักเพื่อน จนอ้วนจบวิทยาลัยครูและได้เป็นครูสอนหนังสือ แต่สอนได้ไม่นานก็ลาออกเพราะมีเรื่องผัดใจกับเพื่อนร่วมงาน ต่อมาได้สมัครทำงานใหม่เป็นงานโรงแรม อ้วนทำงานในตำแหน่งสโตร์ ต่อมาอ้วนได้เลิกทางกับสามีเก่า และได้แต่งงานใหม่อีกครั้งกับเพื่อนที่ทำงานโรงแรมด้วยกัน ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ อ้วนต้องการให้ลูกน้องมีรายได้มากขึ้น จึงสั่ง เหล้า เบียร์ มาไว้เป็นจำนวนมาก ต่อมาอ้วนก็ได้รับมอบหมายให้เช็คเหล้าเบียร์ ก็เกิดเรื่องขึ้นเมื่อเช็คเหล้าเบียร์แล้ว ปรากฏว่า เบียร์และเหล้าหายไป และยิ่งเช็คก็ยิ่งผัดปกติ เพราะในขวดเหล้าไม่มีเหล้ามีแต่น้ำชาอยู่แทน ซึ่งคนถือกุญแจห้องเก็บของ มี 3 คน คือเสี่ย ภรรยา น้อยเสี่ยซึ่งช่วยทำบัญชี และอ้วนซึ่งทุกคนก็ปฏิเสธ ต่อมาภรรยาน้อยเสี่ยฆ่าตัวตายทำให้อ้วนไม่มีพยานในที่สุดอ้วนก็ถูกตัดสินจำคุก ทั้ง ๆ ที่การกระทำผิดครั้งนี้ อ้วนไม่รู้เรื่องต้องมารับผิดแทน

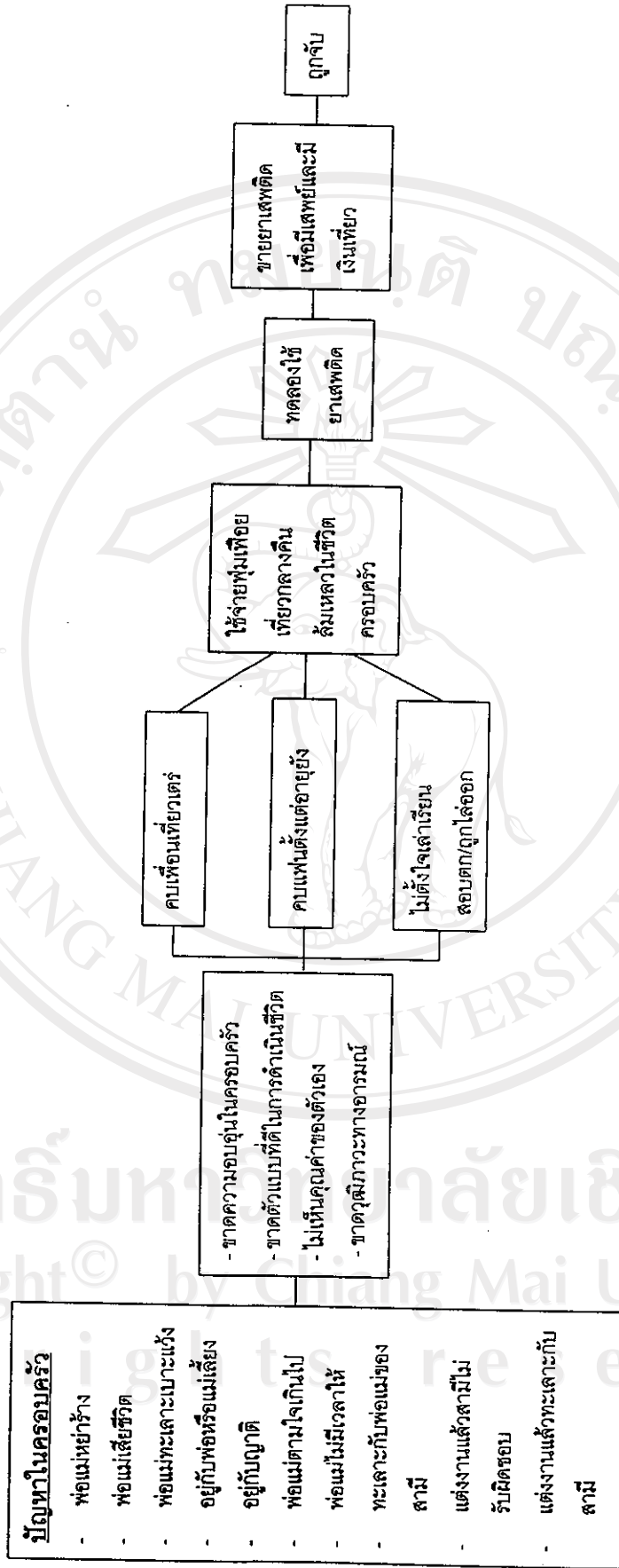
จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของกรณีศึกษา ทั้ง 10 กรณี สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการกระทำผิดส่วนมาก เป็นคดียาเสพติดไม่ว่าจะเป็นการเสพย์ใช้เสพย์ หรือการจำหน่ายยาเสพติดมีเพียง 2-3 ราย เท่านั้นที่เป็นคดีอื่น แต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติดอยู่ดี

สาเหตุของการทำผิดแทบจะกล่าวได้ว่าทั้งหมดมีสาเหตุมาจากปัญหาในครอบครัว ที่รวมตั้งแต่พ่อแม่หย่าร้าง พ่อแม่ตาย พ่อแม่แต่งงานใหม่ พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแล หรือไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ (ดูแผนภูมิที่ 1 ประกอบ) จากสาเหตุในครอบครัวเหล่านี้ ได้ผลักดันให้เด็กออกจาก

บ้านไปคบเพื่อน คบแฟนเพราะต้องการหนีจากบรรยากาศในบ้านหรือต้องการชดเชยสิ่งที่ตน
ไม่ได้รับจากในบ้าน และนำไปสู่การกระทำผิดต่าง ๆ ดังที่ผู้วิจัยแยกแยะมา ผู้วิจัยเห็นว่า
ประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องสาเหตุของการกระทำผิดนี้คือ ปัญหาในครอบครัวไม่ได้เป็นแค่ตัว
ผลักดันเด็กออกจากบ้าน โดยที่ไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก ในการคบเพื่อนในการสื่อ
สารกับเพื่อนให้รู้จักปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนทำผิด เช่น เสพยาหรือขายยาเสพติด และให้รู้จัก
เห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายใน
ตอนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนภูมิแสดงสาเหตุของการกระทำผิดครั้งแรก

2.2 การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงนั้นส่วนใหญ่ จะกระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง มีการกระทำผิดซ้ำ 3 ครั้ง และ 5 ครั้ง อย่างละคราย โดยระยะเวลา ระหว่างการกระทำผิดครั้งแรกกับครั้งที่ 2 จะห่างตั้งแต่ 1 เดือน - 4 ปี ทุกคนที่กลับมากระทำผิดครั้งที่ 2 ความผิดที่กระทำจะมีความเกี่ยวข้องกับคดีที่เกิดขึ้นครั้งแรก โดยเฉพาะจะเป็นความผิดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นส่วนใหญ่ โดยพบว่าในกรณีศึกษาเกือบทั้งหมด เกิดจากการกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมๆ ที่ผู้ต้องขังแต่ละคน คบอยู่ก่อนที่จะถูกจับในครั้งแรก การคบเพื่อนกลุ่มเดิมนำไปสู่การมีพฤติกรรมแบบเดิม คือเที่ยวเตร่ พุ่มเพื่อย ใช้จ่าย และเมื่อไม่มีเงินก็ต้องขายยาเสพติด

อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากทั้ง 10 กรณีศึกษาแล้วพบว่า สาเหตุที่แต่ละคนต้องกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมก็เป็นปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวอีก เพราะเมื่อผู้ต้องขัง (หรือในกรณีนี้อดีตผู้ต้องขัง) ได้รับการปลดปล่อยและกลับบ้านก็พบว่าตนเองไม่ได้เป็นที่ต้องการหรือได้รับการต้อนรับจากครอบครัวนัก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็เป็นสาเหตุที่บุคคลเหล่านี้ทำผิดและถูกจับตั้งแต่ครั้งแรก ในหลายกรณีผู้ต้องขังพบว่าสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อนบ้านมองตนด้วยสายตาที่ไม่ไว้วางใจ หรือพูดกระทบกระแทกว่าเป็นคนซึ่คูก ซึ่ตาราง เป็นต้น อดีตผู้ต้องขังบางคนถึงกับถูกกล่าวหาจากสมาชิกในครอบครัวว่าการที่เขาติดคุกหรือเป็นคนซึ่คูก มีผลทำให้บิดาป่วยและเป็นอัมพาต นอกจากนี้ในบางกรณีเมื่ออดีตผู้ต้องขังพยายามหางานใหม่ทำหรือไปสมัครงานใหม่ เมื่อผู้ว่าจ้างรัฐภูมิหลังก็จะไม่จ้างเป็นต้น ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้อดีตผู้ต้องขังกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิม ที่ประกอบด้วยสมาชิกที่เคยทำผิดและหลายคนก็ถูกจับและพ้นโทษมาแล้ว ซึ่งทำให้บุคคลเหล่านี้รู้สึกว่าได้อยู่ในบรรยากาศที่ตนเองรู้สึกปลอดภัยกว่าการอยู่ในบ้านที่มีแต่คนที่ไม่เข้าใจและไม่ไว้วางใจตนเอง

มีผู้ต้องขังเพียง 2 ราย ที่ทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยไม่มียาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การกระทำผิดซ้ำ ทั้ง 2 ราย ก็เป็นความผิดที่เกี่ยวพันกับการกระทำผิดครั้งแรกเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลกรณีศึกษา มีจำนวน 4 รายได้แก่ นก ญัฐ ฝ้าย และแมว ที่กลับมากระทำผิดซ้ำ เนื่องจากขาดการสนับสนุน ช่วยเหลือและแนะนำจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะพ่อแม่ญาติ ที่ใกล้ชิด รวมถึง สามีหรือแฟน ที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวทำให้ขาดกำลังใจ ขาดที่พึ่งพิง ขาดคนคอยให้คำปรึกษา ซึ่แนะนำสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด รวมถึงขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ให้โอกาสในการตั้งต้นชีวิตใหม่ เช่น ในเรื่องการประกอบอาชีพใน

กรณีของหญิง ญัฐ อ้วน และแมว เมื่อไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีหน่วยงานที่ไหน ที่จะรับคนที่เคยกระทำความผิดเข้าทำงาน จึงทำให้หางานทำได้ยากหรือเมื่อเข้าทำงานแล้วเมื่อเพื่อนร่วมงานรู้ว่าเคยกระทำความผิดก็จะหวาดระแวงไม่มีใครยุ่งเกี่ยวกับ จึงทำให้ผู้ที่เคยกระทำผิดไม่สบายใจ และคิดว่างานที่ทำเป็นงานที่หนัก ออกมาทำงานที่สบายรายได้ดีจะดีกว่า จึงลาออกจากงาน มาคบหรือยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนกลุ่มเดิมหรือกลุ่มใหม่ชักชวนกันกระทำความผิด ครอบครัวยุติแตกแยกหรือบิดามารดาเสียชีวิต เมื่อมีปัญหา ก็ไม่สามารถที่ขอคำแนะนำปรึกษาใครได้ การขาดการสนับสนุนในเรื่องของเงินทอง เพื่อที่จะเอามาลงทุนประกอบอาชีพ เพราะไม่มีใครกล้าให้กู้ยืมเงิน

กรณีของนก พอนกพันโทษในครั้งแรก แม่มารับและพานกไปรดน้ำมนต์ ที่วัด พาไปสะเดาะเคราะห์ตามพิธีพุทธศาสนา ต่อมาแม่ลงทุนให้นกชายไถ่อย่างที่บ้าน แม่ไม่ให้นกคบเพื่อนไม่ให้นกไปไหน จนนกรู้สึกอึดอัด แต่ไม่ยอมทำให้แม่เสียใจ จนกระทั่งนกรู้สึกว่าแม่ขีดกรอบให้นกเกินไป คอยให้คนมาคอยดูแลพฤติกรรมของนกเหมือนไม่ไว้ใจ ทำให้นกน้อยใจและรู้สึกอึดอัดนก จึงโกหกแม่ว่าจะออกไปรายงานตัวตามกำหนดกับพนักงานคุมประพฤติภายหลังพันโทษ แต่ใจนกอยากไปหาแฟนจึงหนีออกจากบ้านอีกครั้ง มาอยู่กับเพื่อน ซึ่งมีแฟนเป็นชาวต่างประเทศ และติดเฮโรอีนด้วยกันทั้งคู่ นกจึงเริ่มมาพัวพันกับยาเสพติดโดยทั้งเสพย์และจำหน่ายยาเสพติดให้กับชาวต่างประเทศไปด้วย โดยนำยาเสพติดมาจากบন্দอย จนในที่สุดก็ถูกจับดำเนินคดีและติดคุกเป็นครั้งที่ 2

ในส่วนของญัฐ ญัฐเลิกกับสามีหลังจากพันโทษ ทำให้สภาพจิตใจของญัฐแย่มาก ไม่รู้จะหันหน้าไปปรึกษาใครหรือขอความช่วยเหลือจากใครได้ จึงต้องหันมาทำงานเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายโดยคบเพื่อนที่เปิดบ่อนพนันไก่ชน และการทำไม้เถื่อน แต่ญัฐก็ไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพอะไร เพราะขาดการสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อมาญัฐก็ไปเป็นหมอนวด แต่ทำได้สักระยะญัฐก็เบื่อจึงลาออก และเปลี่ยนงานใหม่ มาทำงานที่โครงการบ้านจัดสรร และแต่งงานกับพ่อหม้ายมีอายุแก่กว่าญัฐถึง 12 ปี แต่ทำได้ไม่นานโครงการก็ยุบ ทำให้ไม่มีงานทำประกอบกับสามีถูกรถชนขาหัก ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมาก เงินที่เก็บสะสมไว้จึงหมด ญัฐเปลี่ยนงานหลายครั้ง และทำงานหลายอย่าง แต่รายได้ก็ไม่เพียงพอ จนในที่สุดก็ต้องกลับมากระทำความผิดซ้ำในลักษณะคดีลักทรัพย์เหมือนคดีครั้งแรก ต้องถูกจับกุมและเข้ามาภายในทัณฑสถาน อีกครั้ง

เช่นเดียวกับฝ่าย ฝ่ายขาดที่พึ่งไม่ว่าจะเป็นตายายที่คอยดูแลเลี้ยงดูฝ่ายตั้งแต่เด็ก ซึ่งเสียชีวิตไประหว่างที่ฝ่ายต้องโทษครั้งแรก รวมถึงแม่ของฝ่ายที่เสียชีวิต ก่อนที่ฝ่ายจะออก

จากคุณไม้ก็เดือน เมื่อพันโทษออกมาฝ่ายก็เหลือแต่บ้าน 1 หลัง กับน้องสาว ซึ่งไม่ว่าจะลุง ป้า อา ไม่สามารถเป็นที่พึ่งและช่วยเหลือฝ่ายได้ ตอนแรกยังไม่มียุทธศาสตร์อะไรเพราะฝ่ายยังมีเงินใช้จ่ายอยู่ แต่เมื่อมีรายจ่ายมากและฝ่ายไม่มีรายได้เข้ามาในที่สุดเงินที่มีเหลือเก็บไว้ก็หมด เพื่อนเก่าที่เคยคบกันมาเที่ยวที่บ้านจึงชักชวนฝ่าย ชายและเสพยาบ้า ฝ่ายอยู่ในช่วงขัดสนและไม่มียานทำจึงตกลงโดยฝ่ายชายยาบ้าได้ประมาณ 3 - 4 ครั้งฝ่ายก็ถูกสายตำรวจล่อซื้อ จับดำเนินคดี ในครั้งที่ 2

กรณีของแมวกก็เช่นเดียวกัน แมวต้องกลับไปใช้ยาเสพติดอีก หลังจากพันโทษออกมาได้แค่ 3 เดือน เพราะคำพูดบางคำของแม่และพี่สาวคนโตที่พูดและทำให้แมวกคิดมากในลักษณะที่ว่าแมวกเป็นลูกไม่รักดี ทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ทำให้พ่อต้องคิดมากตรอมใจ ทำให้แมวกเสียใจ ประกอบกับเห็นสภาพของพ่อที่เป็นอัมพาต พุดไม่ได้ ซึ่งแมวกคิดว่าตนเองเป็นต้นเหตุที่ทำให้พ่อเป็นเช่นนี้ ประกอบกับไม่มีใครให้กำลังใจ และให้คำแนะนำที่ดีกับแมวก ที่จะตั้งต้นชีวิตใหม่ มีแต่คอยซ้ำเติม ทำให้แมวกลุ่มใจ และคิดว่าตนเองเป็นคนเลวจริง จึงหันกลับไปเสพยาอีก ถึงแม้จะถูกจับอีกครั้ง และถูกศาลคุมประพฤติ รออาญา 1 ปี แต่แมวกก็ไม่เลิกเสพยา ยังคงเสพยาเพิ่มขึ้น และมากขึ้น จนกระทั่งพ่อตาย แมวกสัญญาว่าถ้าแมวกถูกจับอีกครั้ง แมวกสัญญาจะเลิกเด็ดขาดและในที่สุดแมวกก็ ถูกจับและเข้ามาทัณฑสถาน ๗ ครั้ง แมวกคิดว่า คงมีแต่ทัณฑสถาน ๗ แห่งเดียวเท่านั้น ที่จะทำให้แมวกเลิกเสพยาได้

นอกจากนี้การที่เพื่อนบ้านชุมชนที่เคยอยู่อาศัยก่อนต้องโทษ จับตามองพฤติกรรมอดีตผู้ต้องขังตลอดเวลาเมื่อออกจากคุกเพราะหวาดระแวง เกรงกลัวบุตรหลานของตัวเองเข้ามาเกี่ยวข้องกับยุ่งเกี่ยว เมื่อถูกสังคมตราไม่ยอมรับและไม่ให้โอกาสแก่ผู้กระทำความผิดใน การที่จะตั้งต้นชีวิตใหม่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้วออกจากบ้านไปอาศัย อยู่กับเพื่อน หรือไปอยู่ที่อื่นแล้วกลับมากระทำผิดซ้ำอีกเพราะคิดว่าสังคมยังไม่ยอมรับและให้อภัยเขา ในกรณีนี้ พบว่ามีถึงจำนวน 2 รายที่กลับไปกระทำผิดเพราะสาเหตุนี้ คือ อ้วน และหนิง โดยพบว่าในกรณีของอ้วน อ้วนพ้นโทษออกมาโดยไม่บอกให้ทางบ้าน แต่เมื่อกลับมาบ้าน เพื่อนบ้านกลับมองว่าอ้วนเป็นคนชั่วๆ ชี้ตำราลง หากคบหรือทักทายด้วย จะเกิดความเสียหายแก่ตนเองได้ ฉะนั้นจึงไม่มีใครทักทายอ้วนแต่อย่างใด จึงทำให้อ้วนมีความรู้สึกที่ไม่อยากจะพบปะพูดคุยกับใครจึงเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน เวลาต่อมาอ้วนเริ่มหางานทำโดยไป ประมูลขายอาหารในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งขายได้ไม่นานก็มีเงินเก็บ จึงแวะเข้ามาเยี่ยมเพื่อนเก่าที่รู้จักกันภายในทัณฑสถาน ๗ พอเพื่อนออกมาจึงมาร่วมลงทุนค้าขายกับเพื่อนซึ่งเป็นไปด้วยดี ต่อมาอ้วนเริ่มรับจํานำของและจ่ายเงินสดให้กับคนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือจากอ้วน

มากพอสมควรจนวันหนึ่งเพื่อนของอ้วนได้นำรถยนต์มาจำหน่ายโดยบอกว่าลูกไม่สบาย ด้วยความสงสารและอยากช่วยเพื่อนจึงรับจำหน่ายไว้ ต่อมาจึงถูกดำเนินคดีในข้อหาข้อโกงเพราะรถดังกล่าวเป็นรถที่ขโมยมา ประกอบกับความแค้นที่เพื่อนหนีประกันชั้นศาล อ้วนคิดว่าโอกาสในการที่จะกระทำตัวเป็นคนดีของสังคมเป็นไปได้ยาก ทำให้อ้วนเกิดคิดแค้นเพื่อนอยู่ในใจ พอศาลตัดสินเรียบร้อยแล้ว พบเพื่อนมองด้วยความเยาะเย้ยจึงทำให้อ้วนเข้าทำร้ายเพื่อนโดยใช้มีดแทงจึงถูกข้อหาพยายามฆ่า แต่เพราะโชคเข้าข้างอ้วน อ้วนจึงถูกยกฟ้องในคดีนี้ และถูกจำคุกครั้งที่ 2 ในคดีข้อโกงเท่านั้น เป็นเพราะการกลับไปคบเพื่อนเดิมหรือเพื่อนใหม่ซึ่งมีพฤติกรรมแบบเดิมที่คล้าย ๆ กัน

ในกรณีของอืดหลังจากพ้นโทษแล้ว ก็กลับมาอยู่บ้านแต่เพราะเบื่อกับที่จะอยู่บ้าน และต้องการมีอิสระส่วนตัว จึงออกจากบ้านไปเช่าคอนโดอยู่ เพื่อที่จะได้เที่ยวกับเพื่อน ๆ และขายยาบ้ามีรายได้ต่อวันอย่างน้อยวันละ 10,000 บาท แต่ในที่สุดก็ถูกจับและกลับเข้ามาในทัณฑสถานฯ อีกครั้งหนึ่ง ในส่วนของหนึ่ง หนึ่งไม่สามารถเลิกเสพยาเสพติดได้ ถึงแม้ว่าจะพ้นโทษไปแล้วหลายครั้งหนึ่งก็กลับไปคบเพื่อนเดิม และเพื่อนใหม่บ้าง ซึ่งมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กันคือชักชวนกันเสพยาเสพติดเสมอ ถึงแม้ว่าจะพ้นโทษครั้งที่ 3 แล้วก็ไม่ไปอยู่กับเพื่อนเก่า เพื่อนชักชวนขายยาบ้าโดยบอกว่าเป็นงานสบายรายได้ดี หนึ่งจึงต้องขายยาบ้าและใช้เสพยาด้วย ทำให้ต้องกลับเข้ามาในทัณฑสถานฯ ครั้งแล้วครั้งเล่าถึง 5 ครั้ง

กรณีของมิลค์ มิลค์พ้นโทษออกมาพร้อมกับเพื่อนที่ต่อโทษมาด้วยกัน ซึ่งเป็นชาวเขาเผ่ามูเซอชื่อนาแสนอนแรกมิลค์คิดจะติดต่อกับนาแสน เพื่อขอซื้อยาเสพติดจากนาแสนบนดอยเพราะราคาถูก แต่พอตีมัดซึ่งเป็นเพื่อนเก่าได้พูดคุยกันถึงเรื่องการซื้อขายยาเสพติดต่อมามดได้เอาเงินมาให้มิลค์เพื่อไปซื้อยาบ้าบนดอย โดยขโมยสร้อยคอของแม่ไปขาย และเอาเงินมาให้มิลค์ แต่มิลค์ไม่สามารถซื้อยาเสพติดได้ เพราะได้เอาเงินของมดจ่ายเพื่อใช้หนี้ที่ติดค้างเขาไว้ ซึ่งมดก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่มดต้องเอาสร้อยคอไปคืนแม่เพราะแม่ยังไม่รู้ว่าสร้อยคอหาย มดจึงขโมยสมุดธนาคารของแม่พร้อมปลอมลายเซ็นใบมอบฉันทะโดยให้มิลค์เป็นคนจัดการ มิลค์ต้องยอมไปเบิกเงินที่ธนาคารกับมด และได้เงินมาจำนวนหนึ่ง จึงไปซื้อยาเสพติดและนำไปขาย ซึ่งต่อมามิลค์ก็ถูกสายล่อซื้อยาเสพติด และถูกจับดำเนินคดีและเข้ามาในทัณฑสถานฯ อีกเป็นครั้งที่ 2 ถึง 2 คดี คือ คดี ปลอมแปลงเอกสารและคดีจำหน่ายยาเสพติด

หากวิเคราะห์แล้วพบว่า มีผู้ต้องขังที่พ้นโทษ ได้กลับมากระทำผิดซ้ำอีกหลังจากได้เรียนรู้สิ่งที่ไม่ดีจากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันในขณะที่ต้องโทษ อยู่ในทัณฑสถานไม่ว่าจะเป็นในเรื่องวิธีการซุกซ่อนยาบ้าแบบแปลก ๆ ที่ไม่สามารถให้ใครรู้และจับได้จากเพื่อนผู้ต้องขัง

ด้วยกัน เช่น กรณีของออดที่คิดว่าการที่เป็นผู้ค้าและไม่ถูกตำรวจจับเป็นเพราะความฉลาด การเป็นคนมีอิทธิพลและมีความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละคน แต่เมื่อออดพ้นโทษและกลับไปจำหน่ายยาบ้าอีกครั้ง ออดก็พลาดท่าถูกตำรวจจับอีกจนได้ ส่วนหนึ่งหนึ่งก็เป็นอีกคนหนึ่ง ที่ได้เรียนรู้จากเพื่อนในคุกถึงวิธีการซุกซ่อนยาเสพติดไว้ในกระเป๋าเดินทาง โดยการสั่งทำกระเป๋าเดินทางใหม่ เรียนรู้วิธีการเสพยาตัวใหม่แต่หนึ่งก็ต้องเข้ามาต้องโทษในทัณฑสถานฯ ครั้งแล้วครั้งเล่า จนถึงครั้งที่ 5 หนึ่งบอกว่าตั้งใจจะให้ตำรวจจับ เพราะอยู่ในสังคมภายนอกไม่ได้ เป็นเพราะความหวาดกลัวต่ออิทธิพลมืด และหักห้ามใจจากยาเสพติดไม่ได้ หนึ่งบอกว่าอยู่ในทัณฑสถานฯ รู้สึกสบายใจว่าอยู่ข้างนอก ถึงแม้ว่าการถูกจำคุกจะมีความลำบากหลาย ๆ อย่าง แต่หนึ่งบอกว่าดีกว่าหลบซ่อนตำรวจ ซึ่งการกลับไปกระทำผิดซ้ำในครั้งต่อมา ส่วนใหญ่แล้วจะกลับไปกระทำผิดซ้ำในความผิดเดิม ซ้ำส่วนมากเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งมีถึง 8 กรณี

กล่าวโดยสรุปแล้ว การกระทำผิดซ้ำครั้งที่ 2 ของผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 10 กรณีนี้ ส่วนใหญ่หรือแทบจะกล่าวได้ว่าทั้งหมด มีลักษณะคล้าย ๆ กันคือกลับไปทำผิดในข้อหาเดิมที่ถูกจับในครั้งแรก

เมื่อพ้นผิดครั้งแรก อดีตผู้ต้องขังทั้งหมดจะกลับบ้านก่อน แต่เนื่องจากปัญหาในครอบครัวหรือความไม่พร้อมในครอบครัว (ที่ทำให้อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้ออกจากบ้าน และไปกระทำผิดในครั้งแรก) ทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในครอบครัวได้ อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้จะพบว่าครอบครัวไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ หรือไม่พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ตนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้ บางกรณีสมาชิกในครอบครัวเอง ก็พุดจากระทบกระเทียบให้น้อยใจว่าเป็นขี้คุกขี้ตารางมีแค่รายเดียวที่แม่ให้ความช่วยเหลือลงทุนให้ค้าขาย แต่ก็คอยกำหนดกรอบให้ปฏิบัติ จนอดีตผู้ต้องขังทนไม่ได้ต้องหนีออกจากบ้านในที่สุด

นอกจากครอบครัวแล้ว เพื่อนบ้านก็มีส่วนอย่างมากในการทำให้อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้รู้สึกว่าตนไม่เป็นที่ต้องการหรือได้รับการต้อนรับจากชุมชนที่อาศัยอยู่ โดยคำพูดหรือท่าทางที่ไม่ไว้ใจหรือการกีดกันไม่ให้อดีตผู้ต้องขังพุดจากับบุตรหลานของตน ทำให้อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในชุมชนได้

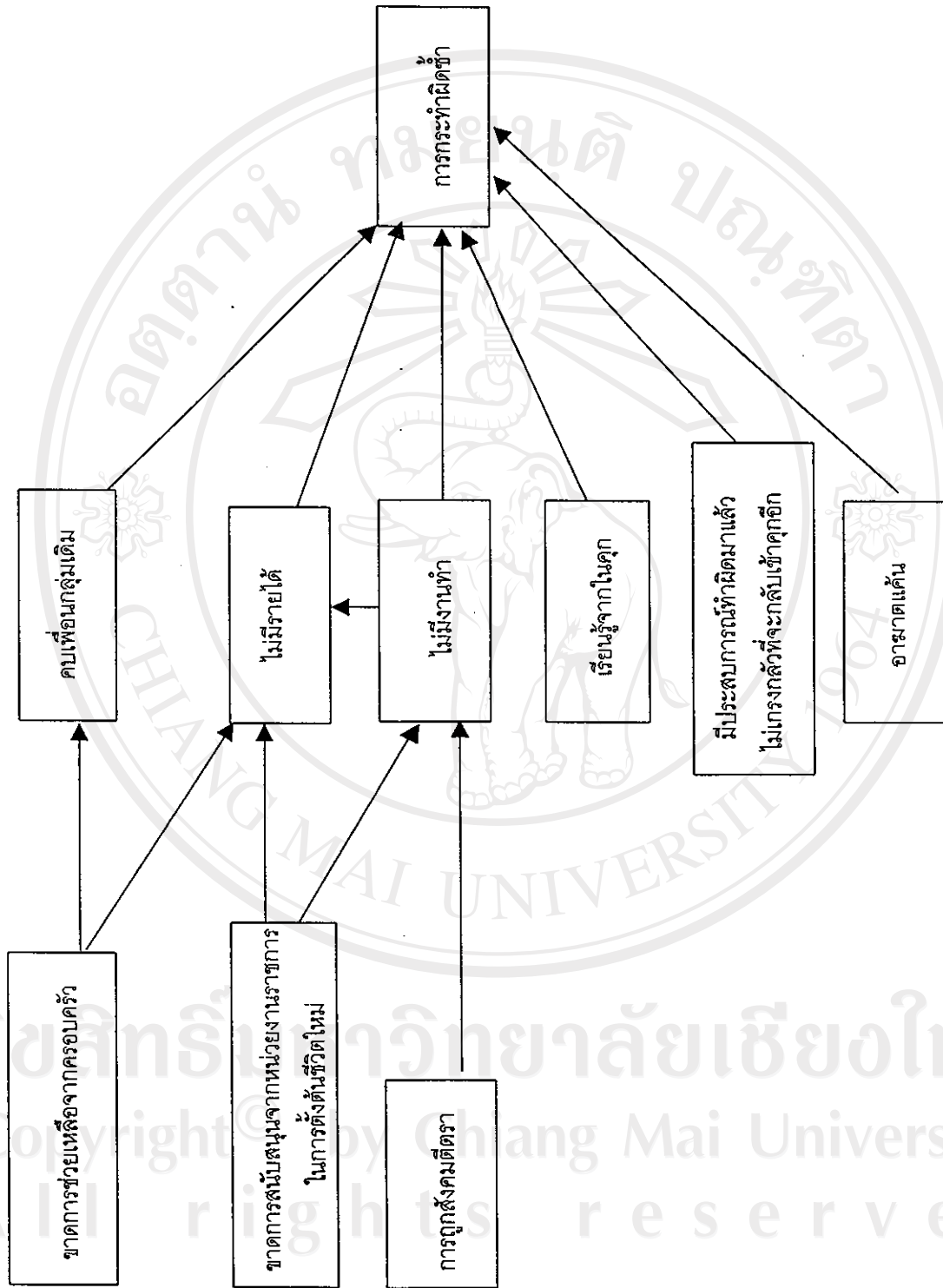
ทางออกสุดท้ายที่อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้มีคือ การกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมที่เคยคบก่อนต้องโทษครั้งแรก ซึ่งเพื่อนเหล่านี้หลายคนก็เคยต้องโทษมาแล้ว เพราะรู้สึกที่ตัวเองไม่ได้รับการดูแลและเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนเหล่านี้ ซึ่งก็นำไปสู่การมีพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือน

เดิมและการทำผิดเหมือนเดิมเพียงแต่คราวนี้ทำผิดหนักกว่าเดิมหรือแนบเนียนกว่าเดิม เพราะ
ได้เรียนรู้จากในคุกมาเพิ่มเติมด้วย เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับเครือข่ายผู้ชาย-ผู้ช้อยาเสพติด หรือ
การรู้จักวิธีซุกซ่อนยาเสพติดที่แนบเนียนกว่าเดิม เป็นต้น (گردานาดูแผนภูมิที่ 2 ประกอบ)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนภูมิ 2 แผนภูมิแสดงสาเหตุที่กลับมากกระทำผิดซ้ำ

ลิขสิทธิ์ © 2564 โดย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
All rights reserved

2.3 การใช้ชีวิตภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

การใช้ชีวิตภายในทัณฑสถานฯ เป็นสังคมที่มีความแตกต่างจากสังคมภายนอก เพราะฉะนั้นการปรับตัวในระยะแรกจึงเป็นเรื่องที่ยากพอสมควรสำหรับผู้ต้องขังเข้าใหม่ แต่ก็ เป็นเพียงชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นเอง เมื่อได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ภายในทัณฑสถานฯ ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ทุกคนก็สามารถที่จะปรับตัวได้ ภายในทัณฑสถานฯ ทุกคนขาดอิสระภาพต้อง ทำตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้ผู้ต้องขังทุกคนต้องปฏิบัติ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ การอยู่ร่วมกันกับคนจำนวนมาก เช่น อยากรอนอนตื่นสาย หรือแม้แต่จะอาบน้ำนาน ๆ ก็ไม่ สามารถจะทำได้ บางครั้งจึงดูเหมือนว่าทุกคนถูกบีบบังคับทางด้านจิตใจให้ต้องปฏิบัติตาม ระเบียบกฎเกณฑ์ทั้งหลาย โดยไม่มีสิทธิ์ที่จะคัดค้านหรือไม่ปฏิบัติตาม แต่เพื่อการปกครอง ดูแลผู้ต้องขังให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดีทุกคนก็ต้องทำตาม เพราะเป็นเพียงช่วงหนึ่งในระยะ เวลาที่เข้ามาต้องโทษ อีกไม่นานจะพ้นโทษจากกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และกลับไปสู่อิสระภาพ ภายนอก ได้ใช้ชีวิตอย่างที่ต้องการ ความเป็นอยู่ภายในทัณฑสถานฯหากผู้ต้องขังทุกคนไม่ ดันรน เอาอย่างหรือเลียนแบบเพื่อนผู้ต้องขังบางคนที่มีญาติมาดูแลและส่งเสียเงินให้ประจำ ซึ่งผู้ต้องขังเหล่านี้มีความเป็นอยู่ในเรื่องของ อาหารการกิน มีเงินและของใช้อย่างไม่เดือดร้อน ผู้ต้องขังทุกคนก็จะสามารถใช้ชีวิตภายในทัณฑสถานฯได้

ซึ่งผู้ต้องขังทุกคนจะไม่มีความเป็นส่วนตัว เพราะต้องทำตามกฎระเบียบที่ทาง ทัณฑสถานฯ กำหนดไว้เริ่มตั้งแต่ตื่นนอน เวลา 06.00 น. ต้องเก็บที่นอนให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย สวดมนต์ไหว้พระลงจากเรือนนอนเพื่อทำภารกิจส่วนตัวให้เรียบร้อยเตรียมตัวรับ ประทานอาหารบนโรงเลี้ยงอาหาร เวลา 08.00 น. ต้องเข้าแถว หลังจากนั้นทุกคน จะต้อง แยกย้ายกันเข้าฝึกวิชาชีพในโรงงานฝึกวิชาชีพที่แต่ละคนสังกัดอยู่

ภายในโรงฝึกวิชาชีพทุกคนจะต้องทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย จนกระทั่งถึงเวลา พัก 12.00 น. เตรียมตัวรับประทานอาหารกลางวัน และสามารถพักผ่อนได้ถึงเวลา 13.00 น. พอถึงเวลา 15.30 น. จึงเลิกงานทุกคนต้องทำภารกิจส่วนตัวให้เรียบร้อย พร้อมทั้งจะรับประทาน อาหารเย็น เวลา 16.00 น. เวลา 16.30 น. จึงเตรียมตัวขึ้นเรือนนอนเพื่อพักผ่อน ดูทีวี ได้จน ถึง เวลา 21.00 น. โดยในเรือนนอนก็จะมีกฎระเบียบที่แต่ละเรือนนอนได้กำหนดไว้ เช่น การ อยู่เฝ้า เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยหรือกรณีเพื่อนผู้ต้องขังไม่สบาย ก็จะได้รายงานเจ้าหน้าที่ ได้ทันที กรณีเป็นห้องนอนที่มีขนาดใหญ่ผู้ต้องขังประมาณ 250 คน จะอยู่เฝ้า ผลัดละ 2 คน จะเริ่มตั้งแต่ 21.00 น. ถึงเวลา 05.00 น. โดยจัดเปลี่ยนเฝ้าผลัดละ 1 ชั่วโมง ผู้ต้องขัง

ทุกคนจะหมุนเวียนกันอยู่เวรทุกคน ห้องที่มีขนาดเล็กที่มีผู้ต้องขังจำนวน 15-20 คน จะอยู่
เวรผลัดละ 1 คน

ในส่วนของการทำงาน ทุกคนจะต้องทำงานในโรงงานฝึกวิชาชีพที่กำหนดตั้งแต่วัน
จันทร์ – ศุกร์ ยกเว้นวันเสาร์ – อาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ทุกคนไม่ต้องเข้าโรงงานจะมี
ความเป็นส่วนตัวบ้าง ในการที่สามารถจะพักผ่อนและทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์
บังคับ ทุกคนไม่ต้องพะวงว่าถึงเวลาทำงานแล้ว ต้องรีบเข้าโรงงาน และทำงานตามที่ได้รับ
มอบหมาย เพราะฉะนั้นวันหยุด จึงเป็นสิ่งที่ผู้ต้องขังทุกคนต้องการโดยได้มีเวลาพักผ่อน และ
มีความเป็นส่วนตัวมากกว่า ซึ่งผู้ต้องขังทุกคนต้องทำใจยอมรับในทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับ
ชีวิตของตนเอง จะมีก็เพียงการที่ต้องรู้จักเอาตัวรอดจากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยตนเอง ไม่ว่าจะ
ในเรื่องการถูกขโมย ของใช้อาหารการกิน เสื้อผ้า ซึ่งไม่สามารถหาตัวขโมยได้ หรือแม้แต่ใน
เรื่องของการอาบน้ำที่ทุกคนจะต้องรู้จักเอาตัวรอดจากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน ซึ่งมีเวลาในการ
อาบน้ำจำกัด ซึ่งผู้ต้องขังทุกคนต้องพบสภาพนี้เป็นประจำ การที่จะเอาตัวรอดได้ทุกคนจะต้อง
หาพรรคพวก เพื่อนฝูง ที่จะคอยช่วยเหลือดูแลในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกินของ
ใช้ไว้กับพรรคพวกหรือผู้ที่คอยดูแล พวกเหล่านี้ส่วนใหญ่ จะเป็นพวกเก่าคุก หรือพวกที่อยู่มา
นาน รู้จักผู้ต้องขังมาก และมีอิทธิพล โดยอาจจะมาตอบแทนให้กับผู้ต้องขังเหล่านี้ ซึ่งบาง
ครั้งเรื่องนี้มีความจำเป็นสำหรับผู้ต้องขัง ที่ต้องการคนคอยช่วยเหลือดูแลในเรื่องต่างๆ เพราะ
ทำอะไรไม่เป็นมาจากภายนอก สำหรับผู้ต้องขังบางคนไม่มีญาติมาเยี่ยมจึงต้องรับจ้างซักผ้า
และรีดผ้า การรับจ้างอยู่เวรฯ ให้กับผู้ต้องขังที่มีเงิน เป็นการซื้อความสะดวกสบายกับผู้ต้องขัง
ได้อีกทางหนึ่ง ทำให้เกิดความสบายใจทั้งสองฝ่าย แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ผิดต่อกฎระเบียบของ
ทัณฑสถานฯ

ความห่วงกังวลคนที่อยู่ภายนอกเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้ต้องขังทุกคนมักจะมี ความกังวล
ใจว่าครอบครัวจะเป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องขังที่อยู่ภายนอก ที่ต้องเป็นผู้ดูแล
เลี้ยงดูครอบครัวมาตลอด แต่อย่างไรก็ตามทุกคนต้องทำใจ ยอมรับว่า ถึงจะกังวลใจอย่างไรก็
ไม่สามารถที่จะออกไปช่วยเหลือหรือแก้ไขในเรื่องที่เกิดขึ้นได้ ส่วนคนที่อยู่ข้างนอกก็ต้องดิ้นรน
หาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง เพราะขาดผู้ที่เคยดูแลเมื่อต้องดิ้นรนทำให้ขาดการติดต่อเยี่ยมเยียนทำ
ให้ผู้ต้องขังบางคนจึงมีความรู้สึกถูกละทิ้งจากคนภายนอก ยิ่งเป็นผู้ต้องขังที่มีฐานะความ
เป็นอยู่ไม่ดี เมื่ออยู่ข้างนอกจะมีความกังวลใจมาก แต่สำหรับผู้ต้องขังที่มีฐานะความเป็นอยู่
ค่อนข้างดีหรือไม่เดือดร้อน ผู้ต้องขังเหล่านี้จะไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับการถูกละทิ้งจากบุคคล
ภายนอก ดังนั้น หากผู้ต้องขังไม่มีความเครียดหรือวิตกกังวลใจเกี่ยวกับครอบครัวหรือเรื่อง

อื่น ๆ ทุกคนก็จะอยู่ได้อย่างไม่เดือดร้อน เพราะในทัศนสถานฯ มีอาหารให้ทานทั้ง 3 มื้อ มีที่พักผ่อนหลับนอน มีการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทุกคนจะอยู่กันแบบพี่น้อง ได้รับสวัสดิการที่เพียงพอตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ ในการเข้ามาใช้ชีวิตในทัศนสถานฯ สิ่งที่มีความสำคัญในการอยู่ทัศนสถานฯ ก็คือ การคบเพื่อน ผู้ต้องขังบางคนมีเพื่อนที่รู้จักกันมาจากข้างนอก เป็นทั้งเพื่อนที่เรียนหนังสือมาด้วยกัน เพื่อนต่างวัยหรือคบหากัน เพราะมีพฤติกรรมที่คล้าย ๆ กัน แต่เมื่อเข้ามาภายในทัศนสถานฯ จะมีเพื่อนผู้ต้องขังที่มาจากหลายแห่งมีความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันมีรูปแบบของคติความที่แตกต่างกัน เหมือนกันหรือคล้ายกัน ทำให้ต้องทำความรู้จัก สนทนากันเพื่อปรึกษาหารือพูดคุยกัน หรือเพื่อความอยู่รอด ผู้ต้องขังบางคนได้เพื่อนดีก็จะคอยช่วยเหลือให้กำลังใจในทุก ๆ ด้านดี แม้ว่าแฟนโทษออกไปแล้วก็ยังมาดูแลเอาใจใส่ มาเยี่ยมเยียนและส่งเสียอยู่ตลอดเวลา

ผู้ต้องขังบางคนเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดีคล้ายกัน มีการเลียนแบบการเรียนรู้ วิธีการหลายๆ อย่างที่ไม่ดีจากเพื่อน เช่น การเรียนรู้วิธีการเสพยาเสพติดแบบใหม่ รู้จักยาเสพติดชนิดใหม่ วิธีการซุกซ่อนยาเสพติด ให้พ้นจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแหล่งที่ขายรวมถึงสถานที่จำหน่ายยาเสพติด ซึ่งสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันอาจเป็นผลต่อเนื่องให้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีกด้วยความอยากทดลองสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเพื่อนในขณะต้องโทษว่าจะมีผลมากน้อยแค่ไหน ส่วนใหญ่การคบเพื่อนในลักษณะเช่นนี้จะเป็นผู้ต้องขังคติความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ผิดๆ ล้วนมีผลต่อเนื่องถึงการปรับตัวเพื่อกลับคืนชีวิตปกติเข้าสู่สังคมภายนอกแทบทั้งสิ้น จากการที่ทัศนสถานฯ ติดต่อประสานงานกับสังคมภายนอกเพื่อเข้ามาให้ความช่วยเหลือ และร่วมทำกิจกรรมภายในทัศนสถานฯ บางครั้งไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินสิ่งของ เพราะคนในสังคมยังไม่ยอมรับให้อภัยและมองผู้ต้องขังว่าเป็นอาชญากรสังคม ทำความเดือดร้อนใจให้กับผู้อื่นไม่สมควรได้รับการช่วยเหลือโดยส่วนมากทางทัศนสถานฯ จะขอความร่วมมือจากหน่วยราชการมาให้คำแนะนำในเรื่องของการประกอบอาชีพ การอบรมก่อนปล่อย การให้คำแนะนำไปรักษาในเรื่องของปัญหาชีวิต ปัญหาครอบครัวอีกทั้งทางทัศนสถานฯ ยังเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดีสามารถฝึกวิชาชีพ และออกทำงานภายนอกทัศนสถานฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้

ซึ่งหากไม่มีการช่วยเหลือผู้กระทำผิดก็จะทำให้ผู้ต้องขังกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกหลังจากพ้นโทษเนื่องจากเหตุผลหลายประการเช่นความจำเป็นในการดำรงชีวิตบิบบังคับการเรียนรู้ในทางไม่ดีจากเพื่อนผู้ต้องขังทางทัศนสถานฯ คงจะป้องกันได้ยากหรือไม่ได้เลย เพราะ

จำนวนผู้ต้องขังที่มาก อีกทั้งเจ้าหน้าที่ ก็มีไม่เพียงพอและไม่สามารถเข้าไปกักขังหรือกีดกัน การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ต้องขังได้ ตลอดเวลา

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีภาระในการรับผิดชอบดูแลครอบครัว และเลี้ยงดูบุตร ถึงแม้ว่าจากข้อมูลกรณีศึกษา มีผู้ต้องขังถึง 8 รายที่แต่งงานและมีบุตรแล้ว 6 ราย ซึ่งผู้ต้องขังที่มีบุตรจำนวน 6 ราย จะมีส่วนดูแลรับผิดชอบเลี้ยงดูบุตรและมีความเป็นห่วง โดยส่วนใหญ่จะให้แม่ พ่อและญาติคอยดูแลให้ ไม่ว่าจะป็นกรณีของอ๊อด มิลค์ ญัฐ อ้วน อาเลี้ย และจ๊ะ กรณีของอ๊อดและมิลค์ ลูก ๆ ของทั้ง 2 คน จะมี แม่หรือแม่สามี คอย ผลัดกันดูแลเลี้ยงดูให้ ส่วนอ้วนอ้วนพยายามส่งเสียให้การศึกษาแก่บุตรทุกคน โดยเฉพาะลูก คนโตจน เรียนจบปริญญาโทและม้งานทำเป็นหลักแหล่ง ส่วนลูกคนอื่น ๆ ก็สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้แล้ว สำหรับอาเลี้ย และจ๊ะ เป็นชนกลุ่มน้อยลักษณะของครอบครัวจะเป็นครอบครัว ใหญ่ ภายในครอบครัวก็จะช่วยเหลือดูแลบุตรซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับ ญัฐ ญัฐต้องรับ รับผิดชอบดูแลเลี้ยงดูบุตร แต่เนื่องจากบุตรอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ของญัฐ นานครั้งถึงจะมา พบลูก ยิ่งเมื่อผู้ต้องขังดังกล่าวต้องโทษภายในทัณฑสถานฯ ความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว และความเป็นห่วงคงมีมากเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มภาระให้ครอบครัวต้องดูแลและส่งเสียให้กับ ตนเอง การเข้ามาต้องโทษจะมีผู้มาเยี่ยมเยียนและดูแลส่งเสียเงินให้ใช้ ไม่ว่าจะป็นพ่อ แม่ สามี ลูก ญาติ และเพื่อนเป็นบางครั้ง จะมีเพียงน้อยรายที่ญาติจะมาเยี่ยมและส่งเสียเงิน ทองให้สมำเสมอ และต่อเนื่องจนครบกำหนดโทษ

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะเข้ามาต้องโทษแต่ทุกคนก็จะมีโอกาสได้รับการศึกษา ความรู้เพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาชีพ ซึ่งทุกคนมีโอกาสจะได้เรียนรู้ตามความสนใจและความถนัด โดยจะเป็นการฝึกวิชาชีพ ในงานฝึกวิชาชีพในด้านการปักผ้า โครเชท เย็บจักรอุตสาหกรรม นอกจากนี้ภายในทัณฑสถานฯ ยังเปิดสอนหลักสูตรสายอาชีพระยะสั้น ซึ่งจะเป็นการเชิญ วิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้และฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังได้แก่ การนวดแผนโบราณ เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ ทุกคนสามารถที่จะสมัครเรียนได้ตามความสนใจ เมื่อจบหลักสูตรแล้วก็จะมีกรมอบประกาศนียบัตรสำหรับใช้ประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษ นอกจากสายวิชา ชีพแล้วยังมีการเปิดสอนสายสามัญตั้งแต่ระดับรองระดับผู้ไม่รู้หนังสือถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รวมถึงสายธรรมะตั้งแต่ต้นกรธรรม ตรี นักธรรมโทและนักธรรมเอก ผู้ต้องขังที่ต้องการและสนใจจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมก็จะ สมัครเรียนได้

จากกรณีศึกษาผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำกัน 10 กรณีศึกษา ไม่พบว่าได้มีการสมัครเรียนสายอาชีพ สายสามัญ และสายธรรมะแต่อย่างใด อาจเป็นเพราะทุกคนได้รับการศึกษามาจากภายนอกมาพอสมควรแล้วจะมีก็แต่เพียงการฝึกวิชาชีพในโรงงานฝึกวิชาชีพด้านการปักผ้า และ ถักโครเชต์ เท่านั้น แต่ถึงแม้จะไม่มีกรรวมกลุ่มในกิจกรรมดังกล่าว แต่ทุกคนก็มีความสำคัญกับเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันเป็นอย่างดี ให้ความสนทนสนม มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน เช่น หนึ่งมีเพื่อนที่รู้จัก มีพี่ ป้า น้า อา ที่เรียกกันตามความสนิทสนม และผู้ที่อยู่ในทัณฑสถานฯ นาน เช่นเดียวกับกับอาเลี้ยที่มีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน นอกจากนี้จะมีความสัมพันธ์ในลักษณะเครือข่ายของครอบครัวหรือญาติแล้ว จากข้อมูล กรณีศึกษายังพบว่าผู้ต้องขังยังมีการพบปะพูดคุย และรวมกลุ่มกันกระทำผิดซ้ำในทัณฑสถานฯ ในกรณีของอ้อดที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมห้องจนถูกทำโทษ กรณีของแมวและมิลค์ที่มีการชกชวกันใช้วัตถุที่มีอยู่ เช่น ปากกา เข็ม หรือของแหลมสักตามร่างกาย หรือพากันเสพยาที่มีเพื่อนผู้ต้องขังซุกซ่อนเข้ามาภายในทัณฑสถานฯ เช่นในกรณีของแมวจะกระทำผิดทั้ง 2 กรณี ส่วนกรณีของมิลค์ กระทำผิดโดยการใช้น้ำปากกาไปสักต้นแขนให้เพื่อน ซึ่งมิลค์บอกว่าสักเล่นกับเพื่อน แต่เมื่อเจ้าหน้าที่รู้ก็ถูกลงโทษทั้งแมวและมิลค์ ถูกลงโทษโดยการถูกขังในห้องขอยมีตัวรวมกับผู้ต้องขังที่กระทำผิดด้วยกันและต้องทำงานหนักไม่ว่าจะเป็นการขุดดิน ขนหิน ทำงานก่อสร้าง ตักขยะ ซึ่งสิ่งที่ อ้อด มิลค์ และแมวได้กระทำล้วนแต่เป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ ในสิ่งที่ไม่ดีกับเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง แต่ละคนมีมากมายด้วยกัน ส่วนมากจะเริ่มต้นตั้งแต่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ซึ่งมักเป็นปัจจัยแรกๆ ที่มีผลผลักดันให้ผู้ต้องขังแต่ละคนออกจากบ้าน หรือไม่ออกจากบ้านแต่คบเพื่อน และหรือมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิดซึ่งทำให้ถูกจับในที่สุด ดังที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์มาแล้วก่อนหน้านี้ นอกจากปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวแล้ว ปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญได้แก่ การคบเพื่อน การที่เพื่อนบ้านระแวงและดูถูก การขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ การถูกตีตราจากสังคม และการขาดความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

3.1 ครอบครัว

เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษแต่ละคนก็จะกลับไปหาครอบครัว และหลังจากที่ต้องแยกจากครอบครัวเป็นระยะเวลาจากการถูกจองจำ ผู้ต้องขังแต่ละคนเมื่อพ้นโทษก็จะมี ความตั้งใจ

สูงที่จะไม่ทำผิดและไม่ทำให้ครอบครัวผิดหวังอีก และแต่ละคนก็คาดหวังว่าครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่พี่น้องจะให้ภัย และยินดีต้อนรับตนกลับมาอยู่กับครอบครัวรวมทั้งให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่จะทำให้ตนสามารถตั้งต้นชีวิตใหม่ได้

แต่เมื่ออดีตผู้ต้องขังเหล่านี้กลับไปอยู่ในครอบครัว ซึ่งก็มักจะเป็นครอบครัวที่มีปัญหาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ หรือครอบครัวที่พ่อแม่พี่น้องไม่เข้าใจในปัญหาที่ละเอียดอ่อนของอดีตผู้ต้องขัง จึงเมื่อผู้ต้องขังกลับบ้านในระยะเวลาสั้น ก็มักจะรู้สึกอึดอัดน้อยใจ ยิ่งต้องเจอกับคำพูดที่กระทบกระเทือนของพี่น้องเช่น กรณีของแมว หรือการถูกพ่อแม่ควบคุมอย่างเคร่งครัด แม้ว่าจะลงทุนให้ประกอบอาชีพก็ตาม เช่น กรณีของนก หรือในกรณีของมิลค์ อี๊ด ฝ่าย ซึ่งต่างก็รู้สึกอึดอัดที่อยู่ในครอบครัวจึงออกจากบ้าน

ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้ที่กล่าวมาข้างต้นจากครอบครัว เป็นแรงผลักดันให้อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้ออกจากครอบครัวที่ เขารู้สึกว่าไม่มีใครรักเขาจริง จึงไปอยู่กับเพื่อน ซึ่งมักจะเป็นเพื่อนเก่าหรือเพื่อนที่เคยกระทำผิดมาด้วยกัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการกระทำผิดรอบใหม่ของอดีตผู้ต้องขังเหล่านี้

3.2 กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่หนุนเสริมให้ผู้ต้องขังกระทำผิดอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะยิ่งมีมากขึ้นเป็นทวีคูณในกรณีที่เด็กมีปัญหาจากทางบ้าน เช่น ขาดการดูแล เอาใจใส่ ให้กำลังใจจากพ่อแม่ หรือกรณีที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ เพราะสาเหตุใด ๆ ก็ตาม เพื่อนจะเป็นทางออกของเด็กเหล่านี้ เพื่อทดแทนสิ่งที่พวกเขาขาดจากครอบครัว สำหรับเด็กจำนวนมากเพื่อนจึงมีความสำคัญมากกว่าพ่อแม่เสียอีก เพราะเพื่อนเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึกคิดเป็นส่วนเติมเต็มที่สามารถทำให้บุคคลคนหนึ่งกำหนดความคิดและแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ถ้าหากคบกับเพื่อนที่ดี ก็จะคิดและชักชวนกันกระทำในสิ่งที่ดี ไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคมแต่ในทางตรงกันข้าม หากคบเพื่อนที่มีนิสัยเกเรก้าวร้าวและใช้ยาเสพติด เมื่อบุคคลใดใกล้ชิดคลุกคลีด้วยก็ทำให้บุคคลนั้นมีลักษณะพฤติกรรมอยู่ในลักษณะเดียวกันในกลุ่มเพื่อนถึงแม้ว่าจะไม่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน แต่หากมีความคิดที่จะทดลองโดยการบอกว่า เป็นยาลดความอ้วนบ้าง เป็นยาสำหรับคลายเครียด เป็นยาขยันทำให้อ่านหนังสือได้ทั้งคืนไม่ง่วงนอน หรือเป็นการเพิ่มความสนุกสนานในการเที่ยวกลางคืนที่เมื่อเสพแล้วจะทำให้ลืมทุกสิ่งทุก

อย่างไร้ช่วงขณะ ทำให้ต้องเสพยาเสพติดบ่อย ๆ ทำให้ติดจนเลิกไม่ได้ จึงต้องทำทุกวิถีทางที่จะได้ยาเสพติดไว้เสพอยู่เสมอ เช่นกรณีของอ๊อด หนิง มิลค์ นก ฝ้าย อ้วน และแมว

กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากต่อการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขัง ที่ได้รับการปลดปล่อย หากผู้ต้องขังกลับไปใช้ชีวิตและอยู่ในสังคมเดิม ๆ ก็จะทำให้เขามีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งและได้รับการยอมรับในกลุ่ม จึงทำให้กล้าที่จะกระทำผิดอีก โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคนในครอบครัวและบุคคลอื่นภายในสังคมคิดว่าเพื่อนเท่านั้นเป็นทุกอย่างและเป็นที่ยอมรับทุกอย่างได้ มองเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ตนเองพอใจที่จะกระทำตาม และเมื่อคนใดคนหนึ่งพ้นโทษไปแล้วก็มักยังมีการติดต่อหรือเยี่ยมเยียน โดยแนะนำให้รู้จักเพื่อนที่อยู่ในสังคมเดียวกันต่อ ๆ ไป เป็นการสร้างเครือข่ายและการเรียนรู้วิถีหนึ่งที่เพื่อนมีให้เพื่อน ถ้ามีจิตใจที่เข้มแข็งและเลือกคบเพื่อนที่ดีก็จะทำให้มีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นและโอกาสที่จะหวนกลับมากระทำความผิดซ้ำอีกก็จะมีน้อย ถ้าหากคบเพื่อนที่ไม่ดีและมีความผิดที่ติดตัวอยู่แล้ว ทำให้คนในสังคมนวมทั้งตำรวจต่างก็จะจับตามองตลอดเวลาว่าจะหวนกลับไปกระทำความผิดอีก และถ้าทำผิดเพียงครั้งเดียวก็จะถูกจับอีก เช่น กรณีของหนิงที่ถูกจับมาครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะกลับไปคบหาเพื่อนกลุ่มเดิม และใช้ยาเสพติด จากกรณีศึกษาทั้ง 10 กรณี ไม่มีกรณีใดเลยที่อดีตผู้ต้องขังกลับใจไม่อยากคบกับเพื่อนกลุ่มเก่าอีก ซึ่งจะทำให้ไม่กลับไปมีพฤติกรรมแบบเดิม ๆ และกระทำความผิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ อีก

3.3 การตีตราจากสังคม

การตีตราจากสังคมเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้ผู้กระทำผิดกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เพราะรู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า เพราะสังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล รวมทั้งคาดหวังพฤติกรรมของบุคคล ทุกคนต้องอยู่ในสังคมมีการพึ่งพาอาศัย ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม สภาพของสังคมไทยมีสภาพเป็นครอบครัวใหญ่ ชีวิตของแต่ละคนจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หากสมาชิกในสังคมคนใดกระทำความผิด เมื่อกลับเข้าไปอยู่ในสังคมจะถูกลองว่าเป็นคนไม่ดี เป็นคนนอกคอก เป็นคนซึ่คู้ซึ่ตาราง คบไม่ได้ เพิ่มความกดดันในการปรับตัวเข้ากับสังคมของผู้กระทำผิด เมื่อปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่จับตามอง ประทับตราและตัดสินว่าเป็นคนไม่ดีเป็นการเพิ่มแรงกดดัน ทำให้ผู้กระทำผิดมีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่าหรือไม่สามารถหรือไม่ต้องการที่จะมีพฤติกรรมตามความคาดหวังของสังคมได้ จึงมักจะหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

จากกรณีศึกษาพบว่า ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษไปแล้ว ได้กลับมากระทำผิดซ้ำอีกเป็น เพราะถูกสังคมตราหน้าว่าเป็นคนไม่ดี คบไม่ได้ โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น เพื่อน บ้านที่เคยพูดคุยคบหากัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เมื่อผู้กระทำผิดพ้นโทษออกไป กลับมองด้วย สายตาเหยียดหยาม ไม่ยอมให้บุตรหลานในครอบครัวของตนไปคบหาสมาคมกับอดีตผู้ต้อง ชัง ไม่ทักทายหรือพูดคุยเหมือนเดิม นั้นเป็นเพราะเขามีความรู้สึกรังเกียจ เช่น กรณีของหญิง และอ้วนที่มีคนในสังคมจับตามองตลอดเวลาอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้กระทำผิดไม่สามารถ รวมกลุ่มกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ จึงต้องกลับไปสู่สภาพแวดล้อม สังคม กลุ่มเพื่อนเดิม และในที่สุดก็กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เพราะผู้ต้องชังเหล่านี้คิดว่า จะทำความดีไปเท่าไรก็ไม่ สามารถกอบกู้ภาพพจน์ของตนเองกลับคืนได้

เพราะฉะนั้น การตีตราจากสังคมก็เป็นเหมือนสิ่งทีประทับตราให้กับผู้ที่กระทำ ความผิดว่าเขาไม่มีโอกาสที่จะกลับตัว กลับใจที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อ พ้นโทษออกมาแล้ว ไม่มีโอกาสที่จะได้รับการชี้แนะและแนะนำว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

3.4 โอกาสในการประกอบอาชีพ

เมื่อผู้ต้องชังถูกจองจำในทัณฑสถานฯเป็นเวลานาน พอออกมาต้องกลับไปอยู่ที่ บ้านสักระยะหนึ่งก็จะหาทางออกจากบ้านเพื่อมาหางานทำ แต่โอกาสในการประกอบอาชีพ ของผู้กระทำผิดมีน้อย เกิดจากปัจจัยที่สังคมไม่ยอมรับ และไม่ให้ออกแก่ผู้กระทำผิดในการ จะประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม ทำให้ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพและเป็นเหตุ ทำให้ผู้กระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำอีก เนื่องจากสภาพปัญหาทางด้านเศรษฐกิจครอบครัว และสังคมไม่ว่าจะเป็นภาวะที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวนอกจากนี้ การที่ไม่สามารถเข้ากับ สังคมได้ หลังจากพ้นโทษทำให้ต้องกลับไปสู่สภาพแวดล้อมสังคมเดิม โอกาสในการประกอบ อาชีพอื่น ก็เป็นไปได้ยากเพราะสิ่งแวดล้อม สังคม ยิ่งเป็นแรงผลักดันแรงดึงดูดให้กลับไป กระทำผิดซ้ำอีก ยิ่งสังคมตีตรา ตอกย้ำว่าเคยเป็นผู้กระทำผิดมาแล้ว ก็ยิ่งทำให้ไม่กล้าที่จะ แสวงหาหรือเลือกที่จะประกอบอาชีพอื่นๆ ได้จึงต้องกลับไปสู่สังคมเดิมและในที่สุดก็ กลับไปกระทำผิดซ้ำสุดท้ายต้องกลับมาต้องโทษซ้ำอีก เช่นกรณีของ หญิง ญัฐ และแมว เพราะขาดการสนับสนุนจากครอบครัว ไม่มีใครเป็นที่ปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพ และไม่คิดว่าจะมีงานที่ดีทำได้ จึงเป็นแรงผลักดันให้ต้องกลับมากระทำผิดซ้ำอีก ในกรณีของ นก ยังมีแม่ที่คอยห่วงใยในเรื่องของการประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษออกมา แม่พยายาม

หางานให้ทำโดยการลงทุนให้คนขายไถ่อย่างที่บ้าน แต่จะคอยจับตามองพฤติกรรมของนกตลอดเวลา ทำให้นกรู้สึกอึดอัด

ถึงแม้อดีตผู้ต้องขังบางคนอยากทำงานเพื่อหาเลี้ยงตัวเอง แต่ก็ไม่มีใครยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ขาดโอกาสในการที่จะทำงานที่ดี สังคมไม่ยอมรับ มีแต่คนตั้งข้อรังเกียจ ไม้ไว้เนื้อเชื่อใจ ทำให้ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ จึงต้องกลับไปทำงานที่ไม่ดี ทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายโดยการจำหน่ายยาเสพติด ในที่สุดก็ต้องถูกจับดำเนินคดีเข้ามาต้องโทษทำให้เสียเวลาและเสียโอกาสในการใช้ชีวิตใหม่ แม้กระทั่งระบบราชการคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับราชการจะไม่รับผู้เคยต้องโทษจำคุก เท่ากับเป็นการปิดโอกาสผู้ต้องขังบางคนที่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนในระหว่างที่ถูกจำคุกจนจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษาแต่เมื่อจะสมัครสอบเข้ารับราชการ หรือ ประกอบสัมมาอาชีพอื่น ๆ ในบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ กลับถูกห้าม ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้กระทำผิดกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

3.5 การขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการในการตั้งต้นชีวิตใหม่

ปัจจุบันแทบไม่มีหน่วยงานใด ที่จะเข้ามาฟื้นฟู สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือผู้ต้องขังที่กระทำผิด อย่างจริงจัง ในช่วงที่ผู้ต้องขังพ้นโทษมาใหม่ต้องการการฟื้นฟูทางด้านจิตใจเป็นอันดับแรก เพื่อที่จะทำให้อันตนเองเห็นคุณค่าของตนเอง และสามารถปรับสภาพจิตใจ โดยการได้รับคำแนะนำปรึกษา การให้แนวทางในการดำรงชีวิต โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง หากหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ตั้งเงื่อนไขไว้กับผู้ที่เคยกระทำผิดในการเลือกประกอบอาชีพ ก็จะทำให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษมีโอกาสทำงานได้ตามความรู้ ความสามารถ ปัจจุบันคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ส่วนใหญ่มักจะระบุในคุณสมบัติของผู้สมัครว่าไม่เคยต้องโทษจำคุก เมื่อตั้งเงื่อนไขเช่นนี้ เท่ากับปิดโอกาสในการประกอบอาชีพ เพื่อทำให้ชีวิตของตนเองและครอบครัวมีความสุข ไม่ต้องกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก หากผู้กระทำผิดมีโอกาสได้ประกอบอาชีพที่ตนเองมีความรู้ความสามารถก็จะมีกำลังใจ กล้าที่จะเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมได้ ไม่ว่าจะปัญหาทางครอบครัว และปัญหาอื่น ๆ การให้โอกาสทางสังคมกับอดีตผู้ต้องขังมีผลต่อจิตใจของเขาเหล่านี้ ทำให้เขาคิดว่า เขายังเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและสังคมเปิดโอกาสให้เขาพิสูจน์ตนเองว่าเขาไม่ได้เป็นคนเลวเสมอไป

ไม่ว่าจะเป็นกรณีของหนึ่งที่กระทำผิดซ้ำถึง 5 ครั้ง เพราะขาดความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานราชการในการที่จะให้โอกาสในการที่หนึ่งจะตั้งต้นชีวิตใหม่ ซึ่งมีแต่การจับตามองหนึ่งอยู่ตลอดเวลา

การขาดความเชื่อในขั้นตอนที่ล่าช้า และสับสนของระบบราชการเพราะความเบื้อหนายในเงื่อนไข หลักเกณฑ์ของหน่วยราชการจึงทำให้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ดังเช่นในกรณีของณัฐและแมว ดังนั้นหน่วยงานราชการจึงต้องมีการเอาใจใส่ดูแลให้การสนับสนุน เพื่อให้ผู้กระทำผิดที่หันโทษมาแล้วสามารถตั้งต้นชีวิตใหม่ และไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง และเพื่อศึกษาเงื่อนไขปัจจัยในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง

รูปแบบการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่จะกระทำผิดซ้ำจำนวน 2 ครั้ง คดีที่กระทำผิดจะมีความเกี่ยวข้องกับคดีที่กระทำผิดครั้งแรก ส่วนมากจะมีความเกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด ระยะเวลาระหว่างการกระทำผิดครั้งแรกกับครั้งที่ 2 จะห่างกันตั้งแต่ 1 เดือน – 4 ปี

ส่วนเงื่อนไขปัจจัยในการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิง ในการกระทำผิดครั้งแรกเกิดจากปัญหาในครอบครัว การคบเพื่อน การคบแฟนตั้งแต่อายุน้อย ไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เทียวกลางคืน ทดลองใช้ยาเสพติดจึงขายยาเสพติด เพื่อมีเงินเสพและมีเงินเที่ยวจึงถูกจับ ส่วนเงื่อนไขปัจจัยในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงเกิดจาก การขาดความช่วยเหลือจากครอบครัว การขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการในการตั้งต้นชีวิตใหม่ การถูกสังคมตีตรา ทำให้กลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิม ทำให้ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ เกิดการเรียนรู้จากในคุก มีความอาฆาตแค้น และมีประสบการณ์การกระทำผิดมาแล้ว ไม่เกรงกลัวที่จะกลับเข้าคุกอีก

อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยรูปแบบและเงื่อนไขปัจจัยในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจ และอาจมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ควรนำมาอธิบายเพิ่มเติมดังนี้

การกระทำผิดในคดียาเสพติด

ส่วนใหญ่คดีที่กระทำผิดครั้งแรกเป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด และคดีที่กระทำผิดซ้ำครั้งที่ 2 ก็เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเช่นเดียวกันซึ่งสาเหตุนั้นก็เป็นที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปมาแล้วก่อนหน้านี้ว่า เป็นสาเหตุมาจากครอบครัว และการคบเพื่อน แต่ถ้ามองสังคมในภาพกว้างแล้ว จะเห็นว่าในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า เป็นปัญหาที่แพร่หลายมากในสังคมไทย ประกอบกับการหย่อนยานการปราบปรามจับกุม ปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวงในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ปัญหายาเสพติดประเภทยาบ้าแพร่หลายไปในสังคมไทยจนบุคคลในสังคมจำนวนมากเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้จำหน่าย ผู้ซื้อ ผู้บริโภค นายทุน หรือเป็นผู้รับจ้างขนส่ง

ความรู้สึกลวงเฉยและเฉื่อยชาต่อปัญหายาเสพติดของคนและหน่วยงานในสังคม ทำให้ คนจำนวนมากเห็นว่าการขายหรือขนยาเสพติดเป็นวิธีการหาเงินง่าย ๆ เหมือนกับการค้าขายสินค้าทั่ว ๆ ไป ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในประเทศที่เริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 – 2540 เป็นต้นมา ที่มีผลให้คนจำนวนมากตกงาน มีปัญหาทางเศรษฐกิจในครอบครัว ก็ยิ่งทำให้คนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจยาเสพติดมีมากมายขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลให้การกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดเกิดขึ้นมากมายดังได้กล่าวมา

ส่วนในประเด็นเรื่องการทำผิดซ้ำ ซึ่งก็มักจะกลับมากระทำผิดซ้ำในคดีเดิม และส่วนมากก็เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น เนื่องจากการขาดกระบวนการในการช่วยเหลือสนับสนุนผู้พ้นโทษ ให้สามารถกลับคืนสู่สังคมและครอบครัว จึงทำให้อดีตผู้ถูกคุมขังเหล่านี้ไม่ได้มีทางเลือกมากนัก ต้องหวนกลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมมีพฤติกรรมแบบเดิม เนื่องจากการที่สังคมไม่ยอมรับ ตีตรา และไม่ให้ออกสแกนบุคคลเหล่านี้ จึงทำให้พวกเขาต้องกลับไปค้ายาเสพติด เพื่อเลี้ยงดูตัวเอง หรือเพื่อหาเงินเที่ยวต่อไป การตีตราโดยสังคมต่อบุคคลไม่ว่าจะในกรณีของการติดคุก กรณีของการติดเชื้อ HIV ในกรณีของผู้หญิงที่หย่าร้าง หรือกรณีผู้หญิงที่เคยประกอบอาชีพบริการทางเพศ ล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับของสังคมต่อบุคคลเหล่านั้น และจากงานวิจัยจำนวนมากที่ทำในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงความยากลำบาก ที่ผู้ที่ถูกตีตราจะกลับไปใช้ชีวิตในสังคมเหมือนคนปกติธรรมดาทั่วไปทั้งสิ้น

การขาดกระบวนการและกิจกรรมในการช่วยเหลือผู้ต้องขังไม่ให้กระทำ

ผิดซ้ำ

เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่อดีตผู้ต้องขังต้องเผชิญเมื่อพ้นโทษ ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้ว อดีตผู้ต้องขังเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งในหลาย ๆ ด้าน เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ชุมชน และครอบครัวที่อยู่ภายนอกคุกได้ แต่กระบวนการและกิจกรรมที่จะช่วยเหลือเหล่านี้ในปัจจุบันยังไม่มี หรือยังไม่เพียงพอ จึงทำให้อดีตผู้ต้องขังต้องเผชิญกับปัญหา และท้ายที่สุดก็วนเวียนกลับมาเป็นผู้ต้องขังเหมือนเดิม ดังที่ผลการวิจัยนี้สรุปไว้ ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของสังคม ที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาอย่างเป็นระบบและเพียงพอ กระบวนการและกิจกรรมเหล่านี้อาจรวมถึง

1. บริการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ที่จะพ้นโทษ ในการกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัว เพื่อนบ้านและสังคมซึ่งรวมถึงการช่วยให้เขาตระหนักและคาดเดาได้ว่าบุคคลอื่นจะเข้าใจและมองพวกเขาอย่างไร เมื่อออกไปใช้ชีวิตนอกคุก

2. บริการให้คำปรึกษา และการแนะนำแก่ครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่ชีวิต พ่อแม่ และลูกหลานของผู้ที่จะพ้นโทษ ถึงความละเอียดอ่อนของสถานการณ์ การระมัดระวังคำพูด และท่าทีต่างๆ ความต้องการในการปรับตัวของอดีตผู้ต้องขัง รวมทั้งความต้องการช่วยเหลือไม่เฉพาะแต่ในด้านกำลังใจ แต่รวมถึงความช่วยเหลือในด้านเศรษฐกิจด้วยอย่างน้อยก็ในระยะแรกของการพ้นโทษ

3. การให้ความช่วยเหลือในด้านการเตรียมอาชีพใหม่เมื่อพ้นโทษ ซึ่งความช่วยเหลือนี้จะต้องเกิดขึ้นนานก่อนที่จะพ้นโทษ ส่วนมากที่มีอยู่คือการจัดฝึกอบรมวิชาชีพ เช่น เสริมสวย เย็บปัก นวด หรืองานฝีมือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งให้ แต่การให้การฝึกอบรมวิชาชีพอย่างเดียวไม่เพียงพอ การที่คนคนหนึ่งจะไปประกอบอาชีพได้คงต้องมีความพร้อมหลายด้านด้วยกัน เช่น เงินทุนสำหรับการเริ่มกิจกรรมครั้งแรก การมีความรู้ในการบริหารธุรกิจ การได้รับการแนะนำในการทำธุรกิจเป็นต้น ซึ่งความยากลำบากในการเริ่มต้นธุรกิจนี้แม้แต่คนปกติธรรมดา ก็ยังมีปัญหามากมาย ดังนั้นคนที่มือดีที่เคยติดคุก หรือถูกตีตราว่าเป็นคนขี้คุก ก็ยังมีปัญหามากมายเป็นทวีคูณแน่นอน ความช่วยเหลือทั้งหมดนี้ ทัณฑสถานหน่วยงานเดียวคงไม่สามารถจัดให้ได้ทั้งหมด คงต้องมีการระดมทรัพยากร และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการด้วย เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานส่งเสริมธุรกิจ สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการประจำจังหวัด รวมทั้งกองทุนหรือธนาคารต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนี้คงต้องอาศัยการประสานงานและการวางแผนร่วมกันอย่างมากมาย

4. การติดตามเยี่ยมเยียน และการดูความก้าวหน้ากรมราชทัณฑ์คงต้องมีกระบวนการในการสนับสนุนระยะยาว โดยมีการติดตามและเยี่ยมเยียน เพื่อดูว่าอดีตผู้ต้องขังเหล่านี้ มีความก้าวหน้าอย่างไรประสบกับปัญหาอะไรบ้าง และหน่วยงานสามารถสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมบ้าง

ผู้วิจัยเห็นว่า แม้ว่าทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จะมีกิจกรรมเหล่านี้บ้าง บางกิจกรรมที่ให้ไม่เพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ การมีบริการให้ความช่วยเหลือที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้อดีตผู้ต้องขังสามารถปรับตัว และออกไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

ความสำคัญของสถาบันครอบครัว

จากการศึกษาพบว่า สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมของสมาชิกครอบครัว ผู้ต้องขังที่เข้ามาต้องโทษมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากสาเหตุปัญหาทางครอบครัวทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อแม่หย่าร้าง พ่อแม่เสียชีวิต หรือ พ่อแม่อยู่ด้วยกันแต่ขาดความปรองดองกัน กระบวนการขัดเกลากฎทางสังคมเริ่มต้นภายในครอบครัวโดยสมาชิกใช้ระยะเวลาเริ่มแรกของชีวิตอยู่กับครอบครัว และได้รับการถ่ายทอด ค่านิยมและแบบแผนพฤติกรรมจากครอบครัวซึ่ง เจือจันทร์ จงสถิตย์ (2538) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคมในการขัดเกลากฎทางสังคมให้กับสมาชิกของครอบครัว การขัดเกลากฎทางสังคมเป็นกระบวนการทางสังคมและจิตวิทยาที่หล่อหลอม ใ้บุคคลมีพฤติกรรมตามแนวทางที่สังคมต้องการ ครอบครัวเป็นตัวแทนสำคัญของสังคมที่ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ ร่วมกับตัวแทนอื่น เช่น กลุ่มเพื่อน โรงเรียน และสื่อมวลชน ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของการขัดเกลากฎทางสังคม ถ้าหากสถาบันครอบครัวล้มเหลวก็มีแรงผลักดันให้ผู้ต้องขังออกจากบ้าน ไปคบเพื่อน เอาอย่างเพื่อน และลงเอยด้วยการถูกจับ พอออกจากทัณฑสถานฯ ครั้งแรกแล้วต้องไปอยู่กับครอบครัวที่มีปัญหาดังได้กล่าวมาแล้ว เป็นผลให้อดีตผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้ว กลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมและมีพฤติกรรมแบบเดิม ๆ ซึ่งมีผลทำให้ถูกจับดำเนินคดีซ้ำอีก

ดังนั้นการป้องกันการกระทำผิดของเยาวชน หรือการกระทำผิดซ้ำของอดีตผู้ต้องขัง ควรให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว ต้องหาวิธีที่จะสนับสนุนให้ครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่ให้การเอาใจใส่ดูแลต่อสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งมีกิจกรรมและกระบวนการที่จะพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว เพื่อที่พ่อแม่จะสามารถช่วยเหลือสนับสนุนลูกให้มีพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไปได้

ปัญหาหลักปัญหาหนึ่งที่ครอบครัวไทยประสบอยู่ในปัจจุบันคือภาวะที่ นายแพทย์ ประเวศ วะสี เรียกว่า ภาวะครอบครัวแตกสลาย ซึ่งเป็นลักษณะที่พ่อแม่และลูก ๆ ไม่ได้ อยู่ด้วยกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจที่ทำให้พ่อแม่ต้องอพยพไปทำงานต่างถิ่น หรือต่างประเทศ ทิ้งให้ลูกต้องอยู่กับปู่ย่า หรือ ตายาย หรือกับญาติ หรือในกรณี ที่พ่อแม่ เสียชีวิตเนื่องจากโรคเอดส์ ทั้งหมดนี้มีผลให้เด็กและเยาวชนเติบโตมาภายใต้การดูแลของ ญาติผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่พ่อแม่ จากงานวิจัยหลายเรื่องที่ทำกับกลุ่มเป้าหมายนี้ พบว่าเด็กจะขาด ความรัก ความเอาใจใส่ที่ควรได้จากพ่อแม่ เด็กขาดตัวแบบในการประพฤติปฏิบัติ รวมทั้ง การมีปัญหาในการสื่อสารระหว่างเด็กกับญาติผู้ใหญ่เหล่านี้ (มาลี โรจนวรรณ, 2544)

การเรียนรู้ในด้านลบจากผู้ต้องขังด้วยกัน

ในทัณฑสถานฯ ส่วนมากจะประกอบด้วยผู้ต้องขังหลายประเภทและหลายคดี บาง รายก็วนเวียนเข้าออกมาแล้วหลายรอบ เมื่อผู้ต้องขังมาอยู่รวมกัน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก็จะ เกิดการเรียนรู้ ต่างๆ จากคดี และการกระทำผิดที่แตกต่างกันไป เช่นความผิดเกี่ยวกับยา เสพติดก็จะประกอบไปด้วย ผู้ค้ารายใหญ่ ผู้ค้ารายย่อย ผู้ผลิตและผู้เสพ ความผิดเกี่ยวกับลัก ทรัพย์ ก็มีตั้งแต่การขโมย การลักทรัพย์ การรับซื้อของโจร ฯลฯ และความผิดเกี่ยวกับคดีอื่นๆ อีกมากมาย เมื่อผู้ต้องขังเหล่านี้มาอยู่รวมกัน กินนอน ด้วยกัน มีการพบปะกันตลอด จน กระทั่งพันโทษ ทำให้ต้องคบค้ากัน พูดคุยกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน เกิดการเรียนรู้ เกิด เครือข่ายข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นเครือข่ายข้อมูลที่ใหญ่มาก และจะมีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารจากผู้ต้องขังด้วยกันเอง เช่น ข้อมูลข่าวสารในผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับคดี ยาเสพติด กรณีของผู้เสพเมื่อเข้าร่วมกลุ่มกับผู้ต้องขังอื่น ก็ทำให้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ แหล่งที่จำหน่ายใหม่ และจะสามารถหาซื้อยาเสพติดราคาถูกได้จากที่ไหน รวมทั้งทราบตัว บุคคลที่เป็นเครือข่ายในการขายยาเสพติดการลักลอบลำเลียงซุกซ่อนยาเสพติดอย่างไร ผู้ค้า รายย่อยก็ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้ารายใหญ่ และแหล่งค้ายาเสพติด ผู้ค้ารายใหญ่ก็ ทราบถึงเครือข่ายของผู้ค้ารายย่อย หรือบางครั้งอาจแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการทำ ธุรกิจผิดกฎหมายของภายนอก การคุ้มครองดูแลต้องเข้าไปขอความช่วยเหลือจากใคร ที่ไหน เป็นต้น

การเรียนรู้ของผู้ต้องขังในทัณฑสถานฯ ในลักษณะที่กล่าวมา ส่วนมากเป็นการเรียน รู้ในด้านลบ ซึ่งการเรียนรู้เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความอยากรู้อยากเห็น เมื่อพัน โทษก็เอาการเรียนรู้ที่ได้ไปใช้ยังอดีตผู้ต้องขังมีประสบการณ์จากการกระทำผิดมาบวกกับ

การขาดการช่วยเหลือจากภาครัฐและเอกชนอีกทั้ง ครอบครัว สังคม ไม่ให้อภัย และไม่ให้อำนาจใจทำให้อึดผู้ต้องขังกลับไปประกอบอาชีพที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่าง (มนตรี บุนนาค 2542, หน้า 21-22) ซึ่งมีแนวคิดที่สำคัญว่า พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้กันได้จากการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้น ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงระยะเวลา ความสม่ำเสมอในการติดต่อสัมพันธ์กัน โดยมีขบวนการดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้
2. พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม สามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่นโดยขบวนการติดต่อ
3. หลักการสำคัญของการเรียนรู้ พฤติกรรมที่มีลักษณะ เป็นอาชญากรรม จะเกิดขึ้นได้มากที่สุดจากการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่มที่สนิทสนมกัน
4. เมื่อมีการเรียนรู้พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม การเรียนรู้จะประกอบด้วย (ก) วิธีจะประกอบอาชญากรรม ซึ่งอาจจะมีความยากง่ายแตกต่างกันออกไปและ (ข) แรงขับเคลื่อนภายใน ความมุ่งหมายและทัศนคติ
5. คนเราจะกลายเป็นผู้ความกระทำผิดต่อเมื่อ การแปลความหมายว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่น่าละเมียดมากกว่าการแปลความว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่น่าเคารพปฏิบัติตาม
6. ขบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมสัมพันธ์กับแบบของอาชญากรรม และแบบที่ต่อต้านอาชญากรรมซึ่งเกี่ยวกับกลไกของการเรียนรู้ทางอื่นๆ ด้วย
7. ขณะที่พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการโดยทั่วไป และค่านิยมไม่อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมนั้นเกิดจากความต้องการ และค่านิยมอย่างเดียวกัน

โอกาสที่ทางทัณฑสถานฯจะเข้าไปจัดการจัดระเบียบการเผยแพร่ข่าวสารวิธีการหรือความรู้ในทางที่ผิดเหล่านี้คงเป็นไปได้ยาก เพราะการแลกเปลี่ยนเหล่านี้เป็นไปอย่างธรรมชาติ และค่อยเป็นค่อยไปแต่ทางทัณฑสถานฯอาจจะแก้ไข หรือเพิ่มลดการสื่อสารในด้านบวก หรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขังมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด และหรือผู้ถูกคุมขัง ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการจัดสร้างบ้านกึ่งวิถี (Halfway House) เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้ต้องขังที่พ้นโทษหรือกำลังจะพ้นโทษให้เข้าไปอาศัยอยู่ชั่วคราวระยะสั้น ๆ ก่อนพ้นโทษหรือหลังพ้นโทษใหม่ เพื่อเป็นการเรียนรู้ความเป็นไปในสังคมใหม่ เพื่อฟื้นฟูสภาพจิตใจ และฝึกหัดปรับตัวเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เข้ากับสังคมได้ พร้อมกับการหาข่าวสารข้อมูลในการใช้ชีวิตภายนอกเพื่อปรับตนเองให้เข้ากับสังคม ก่อนที่จะออกไปอยู่ในสังคมจริง ช่วงเวลาที่อยู่ในบ้านกึ่งวิถีนี้ควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยในการปรับตัว เช่น การเชิญบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการทำงานมาให้คำแนะนำปรึกษา

2. หน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทในการดูแลผู้กระทำผิด ควรมีมาตรการที่จะช่วยเหลือผู้กระทำผิดเพราะความพลั้งเผลอ ผิดพลาดและไม่ได้มีเจตนารู้เท่าไม่ถึงการณ์ ที่จะไม่ต้องติดคุกแต่ใช้กระบวนการทำโทษ หรือตักเตือนแทน เช่น การทำงานบริการสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระยะเวลาหนึ่งเป็นต้น ในกรณีที่ต้องติดคุกหน่วยงานเหล่านี้ควรมีกระบวนการที่จะช่วยให้กลับไปสู่สังคมภายนอกในระยะเวลาที่เหมาะสมแก่เหตุแห่งโทษที่ได้กระทำไป และได้ต้องโทษในระยะหนึ่งแล้ว เพื่อเป็นกำลังใจให้สามารถกลับไปสู่สังคมได้ จากการค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ครอบครัวเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เยาวชน หรือสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากกรอบของสังคม และถูกคุมขังในที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วัด สถาบันในชุมชน หรือหน่วยงานของรัฐทั้งหลาย ควรที่จะทุ่มเททำงานเพื่อชักจูง และช่วยเหลือให้สถาบันครอบครัวได้ตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง และหาทางช่วยเหลือเพื่อให้สมาชิกของครอบครัวได้อยู่ในบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัย และไม่ออกไปกระทำผิดในสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยเสนอประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ควรจะมีการศึกษาถึงบทบาทของครอบครัวต่อพฤติกรรมของเยาวชนในการที่ครอบครัวจะเป็นแบบอย่างของความประพฤติที่เยาวชนจะยึดถือ ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม รวมทั้งบทบาทที่ครอบครัวจะสร้างวัคซีนทางสังคมแก่เด็กเพื่อที่เยาวชนจะไม่ทำความผิด

2. ควรจะมีการศึกษาถึงบทบาทของกลุ่มเพื่อน (Peer Group) ในการช่วยเหลือดูแลกันและการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในสังคม

3. ควรจะมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีขนาดใหญ่ขึ้นโดยเฉพาะกรณีผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ เพื่อที่จะหาว่ามีอะไรที่เป็นสาเหตุนอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้ ที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดบ่อยครั้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved